

Avrupa Güvenliği hakkındaki bütün gürültüler halkların özgürlük ve bağımsızlığına karşı büyüyen tehlikeyi gizleyemez

Sözde Avrupa Güvenliği hakkın daki Helsinki Konferansına katılan 35 ülkenin dışışğleri bakanlarının Belgrad toplantısının yaklaşmasıyla revizyonist ve emperyalist propaganda, ABD ve Sovyetler Birliği'nin ve hem Batı, hem de Doğu Avrupa burjuvazisinin Avrupa'nın geleceği ile ilgili sözde iyi niyetlerinin reklamını yapmak için elinden geleni yapmaktadır.

Bu propagandanın amacı halkların, iki süper devletin düzenlediği bu konferanstan yararlanacağı ve Helsinki'den sonra barış ruhunun Avrupa'ya güvenli ve gerginliğin azalmasına yönelmiş olduğu sahte izlenimini yaratmaktır. Bu yönde burjuva ve revizyonist politikacılar açıklama yapmışlardır. Bu münasebetle yürütülen bütün propaganda Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal

emperyalizminin hegemonyası ve saldırgan siyasetlerinin sonucu, kıt'amızda durumun iyi bir yönde gelişmediği gerçeğini gizleyemez. Tam tersine halkların özgürlük ve bağımsızlığına karşı tehdit ve güvensizlik daha da artmıştır. Helsinki'den bu yana olaylar, bu konferansın tehlikeli bir Sovyet - Amerikan girişimi olduğunu ispatlamıştır. Bunun vasıtasıyla Sovyetler Birliği ve Amerika, Avrupa ülkeleri üzerindeki siyasi ekonomik ve askeri hakimiyetlerini tasvip ve kabul ettirmeye çalışmaktadır. Hayat bunu doğrulamıştır.

Helsinki belgelerinin imzalanmasından 20 ay sonra Amerikan askeri kuvvetleri 60.000 kişi, Sovyetler Birliğinkileri ise 100.000 kişi artmıştır. Federal Almanya'ya ek olarak 14.000 Amerikan askeri gönderilmiştir. Demokratik Alman Cumhuriyetindeki, Sovyet birliklerine 30.000 kişi daha eklenmiştir. Bugün sırasıyla ABD ve Sovyetler Birliği'nin hâkim oldukları NATO ve Varşova Paktı'nın askeri kuvvetleri nin sayısı 1.700.000'e ulaşmıştır. II. Dünya Savaşından bu yana hiç bir dönem karada ve havada, denizde bu dönemdeki kadar çok sayıda askeri manevra yapılmamıştır. Amerikan emperyalistleri ve Sovyet sosyal emperyalistleri 100'den fazla manevra yapmışlardır. Helsinki'yi izleyen barış ruhu hakkındaki propaganda artırılarak, Sovyet ve Amerikan deniz filolarının seferleri de artmaktadır. Ve onların hareketleri sadece Akdeniz ve Atlantığı değil, aynı zamanda kuzey ülkelerinin kara suları üzerindeki egemenliğinin hayasızca ihlâl edildiği Kuzey Denizini de kapsamaktadır.

Savaş kışkırtıcısı açıklamalarla halklara şantaj yapma çabaları yıkıcı faaliyetler, casusluk, vs. Avrupa'da iki tarafın askeri potansiyelinin güçlenmesi nin yanı sıra artmıştır. Sadece batıda yayılmacı siyasetinin temel aracı olarak NATO ve Ortak Pazar aracılığı Amerikan emperyalizmi kanunları yapmaya devam etmektedir.

Bütün demagojilere hatta Jimmy Carter'in Beyaz Saraya yerleşmesine rağmen Amerikan emperyalizminin ortaklarına karşı siyasetinin değişmeyen saldırgan ve hegemonyacı gidişi oldukça ortadadır. Sovyet revizyonistlerinin Doğu Avrupa'nın revizyonist ülkeleri üzerindeki hâkimiyetide hafifletmiyor. Bu ülkeler Sovyet yumruğunun hüküm sürdüğü Varşova ve Comecon'a el ve ayaklarından bağlı olarak siyasi ekonomik ve askeri bütünleşme vasıtasıyla azgın bir şekilde sömürülmekte ve ezilmektedirler. Sovyetler Birliği hakları ve Doğu Avrupa ülkeleri için Helsinki'den sonraki gelişmeler, sadece uluslararası sonuçları bakımından değil, aynı zamanda iç gelişmeleri üzerindeki etkileri yaşama biçimlerinde kapitalist yozlaşmanın daha da gelişmesine verdikleri hız bakımından da belirgindir.

Brejnev ve uyduları buhranla başa çıkma umutlarını esas olarak AB Devletleri ve Ortak Pazar'ın diğer ülkeleri ile sözde yumuşamaya onlardan bol miktarda kredi ve teknoloji almaya dayandırmaktadırlar. Fakat bugün 40

milyonu bulan bu krediler ve borçlanmalar zaman ağır şartla eşlik etmektedir. Bu ülkeler milyonlarca doları sağlamak üzere gözden düşmüş olan, sürekli tavizler vermek zorunda kalmaktadırlar. Bu tavizlerle Batı burjuvazisinin ideolojik, kültür ve insanların daha fazla sızması için kapıların açılmasını istemektedir. Bu sızma elbette milli menfaatlere, bağımsızlığa ve her alanda egemenliğe dokunmaktadır ve emekçi kitleler üzerindeki olumsuz sonuçları artırmaktadır.

Bütün Amerikan ve Sovyet üsleri, birlikleri ve filoları gelişmediği iki süper devletin diktasının dayanakları olan NATO ve Varşova Paktı saldırgan askeri blokları parçalanmadıkça, Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği arasındaki işbirliği ve rekabet ve bugünkü hegemonyacı siyasetleri var oldukça bir güvenlik ve barış asla olmaz.

Tehlikelerin iki süper devletin saldırgan siyasetlerinden ve emperyalist maksatlarından ileri geldiği Avrupa ve dünyadaki mevcut durum Avrupa halklarının daha fazla uyanık olması gerektiği ni muhtemel bir tehditle başa çıkmaya hazır olmasını gittikçe daha açık bir şekilde zorunlu kılmaktadır. Gerçek barış ve güvenlik gerginliğin azaltılması ve gerçek işbirliği bütün dünya halklarının en büyük ve en azgın düşmanları olan Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmine karşı tutarlı ve kararlı bir mücadeleyle bizzat halklar tarafından çözülmesi gereken mücadeledir.

TIRAN RADYOSU

ABD'de Türkiye'li öğrencilerin toplantısında 12 MART FAŞİST DARBESİ LANETLENDİ

Bizler, ABD'nin New York eyaletindeki Türkiye'li gençliğin, öğrencilerin faşizme, emperyalizme karşı demokratik örgütü TÜRK ÖĞRENCİ BİRLİĞİ New York (TÖB-NY), olarak 12 Mart 1971 askeri faşist darbesinin 6cı yıldönümünde bir forum düzenledik. Halkımızın devrimci geçmişini daha iyi kavrayabilmek için yaptığımız bu toplantı, aynı zamanda ABD emperyalistlerinin basınının halkımızın yükselen mücadelesini Amerikan kamuoyundan gizleme çabalarını kırma amacını güdüyordu.

Toplantıda Amerikalı ve Üçüncü Dünya ülkelerinden demokrat ve devrimcilerde hazır bulundular. Dayanışma mesajları veren İranlı öğrenciler Federasyonu, Etyopya'lı öğrenciler Federasyonu, Eritreli öğrenciler Birliği ve İşçilerin Görüş Açısı ve 'Şa fak'adlı Amerikalı örgütler Türkiye'deki emperyalist ve faşist tahakkümü lanetlediler. Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yanında olduklarını belirterek bütün dünya halklarının emperyalizm ve tüm gericiğe karşı birleşmesinin önemini vurguladılar. Forumdan sonra bir açık oturum yapıldı. TÖB-NY korosunun devrimci halk kültürümüzden sunduğu örnekler coşkunlukla karşılandı.

Forumda TÖB-NY adına konuşan temsilci arkadaşlarımız sözleri söyledi.

"Başta işçi sınıfı olmak üzere iki milliyetten halkımız üzerinde baskı, azgın sömür, terör, işkence ve cinayet demek olan 12 Mart faşizmini ve faşist darbe öncesinde halkımızın yükselen devrim-

A PROGRAM OF
PEOPLES' DEMOCRATIC REVOLUTION IN
TURKEY

One World One People
Cultural Revolution, 1971
1971, March 11, 1971
6:00 p.m.
Duration: 2:00

NEITHER U.S. NOR RUSSIA:
DEMOCRATIC, INDEPENDENT TURKEY!
DEATH TO FASCISM AND SOCIAL-FASCISM:
LONG LIVE PEOPLES' DEMOCRATIC REVOLUTION!

Amerika'da yapılan Türkiye'de demokratik devrim konulu toplantının afişi...

İthaca (ABD)'da yapılan anti-emperyalist toplantı devrimcilerin mücadele azmini arttırdı

Dünya çapında ve ülkemizde tüm çelişkilerin keskinleştiği faşist baskıların ve sosyal-faşist sahtekarlıkların yanında dalga dalga yükselen halkımızın devrimci mücadelesi karşısında kayıtsız kalmayan devrimci öğrenciler olarak biz okumakta olduğumuz Amerika'nın İthaca şehrinde 11 Mart 1977 günü anti-emperyalist bir toplantı düzenledik. Çevremizde siyasi bilincin geriliğini ve A.B.D. emperyalistleri tarafından uygulanmakta olan Türkiye hakkında haber ambargosunu göz önüne a-

larak, 12 Mart faşizmini lanetleme yıldönümünde çevremizdeki öğrencilere ve halka yurdumuzdaki gerçek durumu, halkımızın mücadelesini ve Demokratik Halk Devrimimizi anlatmayı amaçladık. Programa gelmeyecek olanlara ulaşmak amacıyla geniş bir işleme ve propaganda kampanyası yürüttük.

Halkımızın devrimci kabarcığının Amerika'da propagandasını yapmamızdan korkan ve programımızı baltalamak için sinsi bir kampanya yürüten çevremizdeki bir-iki sosyal-faşistin tüm çabalarına rağmen toplantı başa-

rılı oldu. Pekçok Amerikalı ve Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın ezilen ülkelerinden gelen devrimci ve demokratların bulunduğu programda ülkemizdeki alt üst oluş, hakim sınıfların içinde bulunduğu açmazı ve halkımızın giderek yükselen ve olgunlaşan devrimci mücadelesini anlattık. Ulusal ve toplumsal kurtuluşumuzun yolunun Demokratik Halk Devrimi olduğunu belirttik. Devrimimizin ulaştığı yeri açıkladık, temel sloganlarımızı haykırdık. Proleter enternasyonalist hava içinde geçen toplantıda elimizden geldiğince halkımızın kültüründen de örnekler verdik, halk oyunları oynadık, devrimci şiirler oku-

duk, devrimci türküler ve marşlar söyledik.

Halkımızın devrimci mücadelesinin bir parçası olarak gördüğümüz bu eylem ülkemizdeki sınıf mücadelesinin içimize nasıl yansıdığını bize daha iyi gösterdi, cesaretimizi artırdı. Hazırlık dönemindeki eksiklikler ve yanlışlarımızı, kendimizi aşmak yolunda azminizi kazandı.

NE AMERİKA, NE RUSYA!
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL - FAŞİZM!

YAŞASIN DEMOKRATİK, BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM VE PROLETER ENTERNASYONALİZM!

Amerika'dan Bir Grup Devrimci

12 NİSAN 1977 / 250 KURUŞ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

SEÇİMLERDE BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ TÜM YURDA YAYALIM

ERKEN SEÇİM VE PROLETER DEVRİMCİLERİN TUTUMU

Hızlanan siyasi gelişmeler şimdi 77 genel seçimlerinin 5 haziran'da yapılması kararının alınmasına vardı. Çeşitli güçler neden erken seçim istiyorlar? Seçimden ne bekliyorlar? Devrimci proleteryanın seçimlerde tutumu ne olmalıdır?

SEÇİMLER HANGİ ŞARTLARDA YAPILMAKTADIR?

Erken seçim için başta MC'nin başı Demirel'in, Türkeş'in, Feyzioğlu'nun çabalarının ardında iki süper devletin ülkemiz üzerinde kızgın hegemonya mücadelesi, buhranın her geçen gün derinleşmesi yüzünden hâkim sınıflar arasında çelişkilerin artması, hâkim sınıfların mevcut hükümetle ülkeyi yönetmekte güçlük çekmeleri yatmaktadır.

ABD emperyalizminin temsilcilerinin ziyaretleri, Rusya'yla yapılan anlaşmalarla iki süper devletin ülkemizi yağmalama mücadelesi daha da kızışmaktadır. Bu hegemonya mücadelesine bağlı olarak Kıbrıs ve Ege so-

runları yeniden alevlenmektedir. Hızlanan enflasyon, kredi darlığı, birçok maddenin kıtlığının çekilmesi, artan pahalılık ve işsizlik ise, ekonomik buhranın giderek derinleştiğini göstermektedir.

Bu durum, hâkim sınıflar arasındaki çıkar çatışmalarını artırmaktadır. ABD emperyalizmi ve hâkim sınıfın geniş kesimleri, öte yandan bir CHP iktidarını kendine daha elverişli gören Sovyet sosyal emperyalistleri ve işbirlikçileri bir an önce seçim yapılmasını istemektedirler. MC fiilen dağılmıştır ve işlemez durumdadır. İki süper devlet ve işbirlikçileri, değişik amaçlar ve hedeflerle, durum daha vahimleşmeden, bir an önce MC yerine, kendi çıkarlarına hizmet edecek yeni bir parlamento, yeni bir hükümet istemektedirler.

Emperyalizmin uşağı halk düşmanlarının ikinci hedefi halkın muhalefeti bastırabilmezdır. Ardında ülkenin süper devletlere daha fazla sa-

tılması, kölelik ve daha fazla sömürü yatan "kalkınma" edebiyatıyla Demirel meydanlarda "Halktan yeni bir güç almamızın zamanı gelmiştir" demektir. Halkın muhalefeti bastırabilmek için azgınca halka saldıranlar, şimdi her türlü faşist hile ve sahtekarlıkla köşe başlarını tuttukları, aldacele, gürültüye getirilmiş bir seçimle faşist diktatörlüğü bir ölçüde gizleyebileceklerini, halkın muhalefeti yükselmesini engellerebileceklerini ummaktadırlar.

CHP'NİN TUTUMU

"Kursunlara oylarla karşı duracağız" demektir, CHP yöneticileri. Oysa emperyalizmin talanına, hâkim sınıfların sömürü ve zulmüne oylarla değil, halkın yenilmez gücüyle karşı durulabilir. Sömürü ve zulüm halkın fedakâr, kararlı mücadelesiyle yıkılabilir. Ama CHP yöneticileri halkın bugün yer yer düzenin sınırlarını aşan muhalefeti, Uşak'ta, Malatya'da Devamı sayfa 3'de

FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON DEVİRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

ALMANYA'DA VE İSVEÇ'DE İŞÇİLER VE ÖĞRENCİLER KAMPANYAMIZI
DESTEKLEYİYORLAR.

Almanya ve İsveç'te Türkiyeli ve yabancı işçi ve öğrenciler "Devrimci, Yurtsever Basına Özgürlük" kampanyamızı desteklediklerini bildirmekte ve kampanyamızın hedeflerini belirleyen bildirileri imzalamaktadırlar. Kampanyamızın ortak bildirisi Türkçe ve Almanca olarak Almanya'da dağıtılmış ve Köln, Bonn, Duisburg, Aachen, Bielefeld, Wuppertal, Hagen ve diğer şehirlerinde 36 Alman ve yabancı ve toplam 104 Türkiyeli işçi ve öğrenci, ayrıca İsveç'in Upsala şehrinde 13 Türkiyeli işçi ve öğrenci kampanyamızı desteklediklerini bildirmişlerdir.

Wir, mit den untenstehenden Unterschriften, unterstützen die Kampagne "Freiheit für die revolutionär-patriotische Presse in der Türkei!"

- DIE FESTEHRUNG DER VERANTWORTLICHEN REDAKTEURE MUSS ANGEFORDERT!
- DIE FESTEHRUNG DER REDAKTEURE MUSS FREIGELASSEN WERDEN!
- DIE KULTURBEWERTUNG KÖNNEN DIE PRESSE NICHT VON GERECHTIGKEIT ENTFERNEN!
- SCHLÜSSEL MIT DEN FASCHISTISCHEN UND SOZIAL-FASCHISTISCHEN UNTERDRÜCKUNG
GEGEN DIE REVOLUTIONÄR-PATRIOTISCHEN PRESSE!
- FREIHEIT FÜR DIE REVOLUTIONÄR-PATRIOTISCHEN PRESSE!

Vorname, Name	Beruf	Adresse	Unterschrift
V. Nassari	Student	St. Nikolaus, Bonn	
Tom Zippner		Thielstr. 26 5000 Köln 30	
Brigitte Klusen		Thielstr. 26 5000 Köln 30	
Lisa Zippner	Baukon- geometer	Hans-Sachs-Str. 23 5 Köln 41	

Aşağıda imzaları bulunan bizler, "Faşist ve Sosyal Faşist Baskılara Son Devrimci Yurtsever Basına Özgürlük" kampanyamızı destekliyoruz.

-TARİHİLERİ MÜDÜRLERİNİN TUTUKLANMASINA SON VERİLİSİN!
-TUTUKLU TARİHİLERİ MÜDÜRLERİ SPERSEN BİRLİKLE!
-ANALARİ MAHKEMEYERİ BASINI YARDIYALANMI!
-DEVİRİMCİ YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON!
-DEVİRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

Adı, soyadı	İş	Adres	İmza
Nezih Kaya	İşçi	Karşıyaka 56	
Halkın Yolu	İşçi	Karşıyaka 36	
Harun Beyaz	Talibe	Samancılar 5/1	
Hani Hani	Talibe	Samancılar 3/1	
Karar Tuncali	İşçi	Samancılar 4/1	

Προλετάριοι όλων των χωρών, καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

ΛΑΪΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Πά την Εθνική Ανεξαρτησία, τό Σοσιαλισμό μέ τη Λαοκρατία!

KENTPİKO OFTANO TOY EFANAXTATIKOY KOMMUNISTIKOY KINHATOS EALLAOS (E.K.K.E.)

Αθήνα: 1, Thessaloniki: Κορυδαύριος 3 - Τηλ. 371.521 Σόφια: Βουλ. - Αθήν. 66/93 - Θεσσαλονίκη 1 Αθήνα 1977 Τηλ. 5

"TÜRKİYE'DE İLERİCİ BASINI EZMEK İÇİN YENİ GİRİŞİMLER"

"Yunanistan Devrimci Komünist Hareketi (E.K.K.E.) nin yayın organı Laykiya Gones (Halkın Mücadelesi)'in 23 Mart 1977 tarihli sayısında Gazetemizin yazı işleri müdürü Mehmet ÇERİK'in tutuklanması duyurulmakta ve arkadaşımızın serbest bırakılması Yunanistan işçi sınıfı ve halkı adına talep edilmektedir. Gazetenin haberi şöyledir:

"Yurtsever devrimci gazete HALKIN YOLU'nun sorumlu yazı işleri müdürü Mehmet ÇERİK geçen Ocak ayında mahkeme kararıyla tutuklandı. Mehmet Çerik 'komünizm' propagandası ve 'bölücülük' yaptığıı nedeniyle tutuklanmıştır. Fakat esas hedef Türkiye halkının demokratik haklarının ve işi süper devleşme karşı yürüttüğü yurtsever, anti-hegemonist mücadelenin bastırılmasıdır.

Biz Yunanistanlı Komünistler, işçi sınıfı ve halkımız Türkiye halkıyla beraber yurtsever Mehmet ÇERİK'in serbest bırakılmasını talep ediyoruz.

TÜRKİYE'DE DEMOKRATİK, ANTI-HEGEMONİST BASIN ÜZERİNDEKİ BASKIYA SON!

BUNDAN BÖYLE "HALKIN YOLU" HAFTADA BİR ÇIKARILMAKTIR. OKURLARA DUYURURUZ.

HALKIN YOLU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE * SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN * YÖNETİM YERİ: Çatalceğme Sok. 4/23, Çatalceğme - İstanbul * ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. * ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.

Dost Halkın Yolu'na,

İmzaları aşağıda bulunan bizler, "Devrimci Yurtsever Basına Özgürlük" kampanyasını destekler, devrimci uğraşınıza sizinle beraber olduğumuzu bildiririz.

13 Arkadaş adına
Kéké Bro
UPPSALA-İSVEÇ

YURTSEVER DEVİRİMCİ BASINA
ÖZGÜRLÜK VE MEHMET ÇERİK'E
ÖZGÜRLÜK!

Biz İslahiyeli yurtsever anti-faşist Liseli Gençlik ve LİSE-
DER olarak yurtsever devrimci
basına ve HALKIN YOLU yazı işleri
müdürü olarak tutuklanan Mehmet
Çerik yoldaşımıza yapılan
tüm baskıları protesto ederiz.
Halkın Yolu'na yapılan tüm baskıları
nefretle karşılıyoruz.

İSLAHİYE LİSE-
DER
Yönetim Kurulu Başkanı
SÜLEYMAN ÇİLGIN

YURTSEVER, DEVİRİMCİ BASINA
ÖZGÜRLÜK

Faşist diktatörlük tüm devrimci
yurtsever basın üzerindeki
baskılarını yoğunlaştırıyor.

Biz Adana Kız Lisesi öğrencileri
olarak bu baskıları protesto
ediyor, Gazetemiz Halkın Yolu
nun yazı işleri müdürü Mehmet Çerik'in
serbest bırakılmasını istiyoruz.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL - FAŞİZM!
YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK
TÜRKİYE!

ADANA KIZ LİSESİ'nden
Bir Gurup Devrimci

"Yurtsever
anti-faşist

LİSELİ GENÇLİK" ÇIKTI...

"Faşist eğitim sistemine karşı
mücadele bayraklarını yüksel
telim." (...)

"YURTSEVER DEVİRİMCİ ÖĞRETMEN
LER!

Liseli gençliğin faşist eği-
time karşı mücadelesini destek-
leyin.

ANALAR, BABALAR!
Oğullarınıza, kızlarınıza sa
hip çıkın, onların mücadelesini
destekleyin!"

YURTSEVER DEMOKRATİK
EĞİTİM ÖZERİNE

"Bu ders yılında, biz devrimci
ve yurtsever gençlik, faşist-
leşen eğitimi protesto hareket-
lerine giriştik. Mücadelemize
çok sayıda veli, öğretmen ve
halk da katıldı ve destekledi.
Mücadelemiz halka mal oldu.

Hiç unutmamamız gereken şu-
dur ki, ders kitaplarında yer
alan fikirler sadece bu hükümet-
te ve bugüne ait bir olay değil-
dir. Sınıflı toplumda, sınıflara
hizmet etmeyen hiçbir şey
yoktur ve eğitim de, daima ha-
kim sınıfların çıkarlarına hiz-
met eder." ...

"Tarih, geçmişe karışmış bir
olgu değildir. Çeşitli milliyet
lerden halkımızın yüzyıllarca
sömürücü zalimlere toprak ağa-
larına karşı şanlı bir mücadele
tarihleri vardır." ... Ve
halkımızın yüzyıllardır süren

Yurtsever
anti-faşist

**LİSELİ
GENÇLİK**

YURTSEVER DEMOKRATİK EĞİTİM İÇİN İLERİ!

ÇIKTI

şanlı mücadelesi ya ders kitap-
larında yer almamakta, ya da
"eşkiya-çapulcu" ayaklanmaları
olarak anlatılmaktadır. Faşist-
leşen halkımızın mücadelesine bu-
gün de böyle diyorlar. Gerçekle-
ri öğrenmememiz için, kafamızı
sağma sapan düşüncelerle doldu-
ruyorlar, halk düşmanları ve
vatan satıcıları kahraman di-
ye gösteriyorlar ki, tarihi ya-
ratan biricik gücün halk oldu-
ğunu gizleyebilsinler."

KORT DİLİ VE KOLTORO OZERİN-
DEKİ YASAKLARA SON! YAŞASIN CE-
ŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZIN
VE GENÇLİĞİNİN BİRLİĞİ VE MOCA-
DELESİ! ERKEK VE KIZ OKULLARI
AYRIMI KALKSIN! OKULLAR KARMA
OLSUN! YURTSEVER ANTI-FAŞİST
LİSELİ GENÇLİK OLARAK HALKIMIZ
İÇİN FEDAKARCA MOCADELE EDECE-
ĞİZ! KAHROLSUN FAŞİST EĞİTİM!
YAŞASIN YURTSEVER DEMOKRATİK
EĞİTİM!

Bu burjuva safsatalarının etkileri aşı-
lınca Aydınlik dergisi taraftarları men-
şizmi bütün açıklığıyla görecekler ve opo-
tünist siyaset iflas edecek.

Emperyalizm öncesinde milli bağımsızlık
mücadelesi burjuva demokratik devrimin bir
parçasıydı. Emperyalizm çağında ise prole-
ter sosyalist devrimin bir parçası haline
gelmiştir. Çünkü, emperyalizm çağında milli
bağımsızlığı kazanma mücadelesi emperyalist
burjuvaziye, uluslararası tekeli sermaye-
yi hedef almak zorundadır. Uluslararası
mali-sermaye ağlarının sınırları içinde, em-
peryalizmin sınırları içinde bir bağımsız-
lığı kazanma mücadelesi ancak bir yarı-sö-
mürgecin (örneğin Türkiye'nin) sahip olabi-
leceği kadar bir siyasi bağımsızlıktan baş-
ka bir sonuç veremez. Emperyalizm çağında
bağımsızlık mücadelesi ancak emperyalist ka-
pitalizmi hedef alan, emperyalizmin sınırla-
rı dışında yeni tipte demokratik devrimle
zafere ulaşabilir, milli ve sosyal devrimin
içine yürütülmesiyle zafere ulaşabilir. Dev-
rimci proletaryanın bağımsızlığı kazanma

görevinin muhtevası emperyalizmi, emperya-
lizme bağımlı tekeli kapitalizmi ve feodal
kalıntıları devrimle alaşağı etmek ve yeni
demokratik devrim sürecinde sosyalizme yö-
nelmektir. Emperyalizm çağında tam bağı-
msızlığı kazanmanın tek yolu budur. Bunun i-
çin proletarya en tutarlı milli bağımsız-
lık taraftarı sınıftır.

Proletaryanın görevi yoksul köylülüğü ve
genel olarak küçük burjuvaziye emperyaliz-
min sınırları dışında yeni demokratik dev-
rim yoluyla tam bağımsızlığın kazanılmasına
karşı olan, devrimden korkan milli burjuva-
zinin ideolojik, siyasi, örgütsel ve aske-
ri etkisinden kurtarmak, bağımsızlığı ka-
zanma mücadelesinde ideolojik, siyasi, ö-
rgütsel ve askeri proletarya önderliğini
hakim kılmaktır.

Proletaryanın sınıf bağımsızlığını muha-
faza etmek demek, bağımsız sınıf tutumunu
genel olarak tanımak demek değildir. Bu yet
mez. Proletaryanın sınıf bağımsızlığından
söz edilebilir için, sadece genel olarak de-
ğil, her bir somut durumda proletaryanın ba-

ADANA FAŞİZME VE SOSYAL FAŞİZME KARŞI MEMUR MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Tüm yurtta olduğu gibi Adana
Tüm-Der Şubesinde de sosyal-fa-
şist saldırganlar memurların hak-
lı mücadelesini kısıtlıyor. artışı
sıyla sınırlandırmaya, hükümet
değişikliğine bağlamaya, emper-
yalizm ve sosyal-emperyalizmin
işbirlikçilerinden grevli-toplu
sözleşmeli sendika hakkı alabi-
lecekleri propagandasını yapı-
yorlar. Bu anlayışa karşı çıkan,
memur mücadelesinin ülkede süren
işçilerin, köylülerin ve tüm
çalışanların mücadelesinden ayrı
görme, bu mücadeleyi halkın
düşmanları olan iki süper devle-
te, faşist diktatörlüğe ve sos-
yal-faşizme karşı yönelten, e-
mekçi halkların kararlı savunucuları
devrimciler MAOCU KOMAN-
DOLAR safsatasıyla karşı çıkı-
yorlar.

Onlar kitle mücadelesinin ge-
lişiminden korktukları gibi me-
murların mücadelesinden de kor-
kuyorlar. Onların memurları ö-
rgütlemeye, mücadeleye kazanma, ül-
kemizde hakim sınıfları ve em-
peryalistleri kövüp yerine Dev-
rimci işçi-köylü iktidarı kurma
diye bir meseleleri yoktur ve
olamaz da.

19.3.1977 tarihinde yapılan
Tüm-Der Adana Şubesinin kongre-
sinde de sosyal-faşistler saldı-
rgan yüzlerini açığa vurduklar.
AP'lerin bile üye olabileceğini

söyleyenlerin orada yer olan dev-
rimcilerle tahammülü olmadığı ka-
sayı artışının gözüm olmayaca-
ğını söyleyenlere tahammülü
olmadığı, grevli-toplu sözleşme-
li sendika hakkının memurların ve
tüm çalışanların mücadelesi so-
nucunda kazanılabileceğini söy-
leyenlere tahammülü olmadığı bir
kere daha açığa çıktı.

Biz devrimci, yurtsever anti-
faşist memurlar mücadelemize ka-
rarlılıkla devam edeceğiz. Onla-
rın saldırgan yüzlerini açığa
çıkacağız. Ve memurların müca-
delesinin önünde duran bu engel-
leri aşacağız. Memurların müca-
delesinin tüm emekçi halkımızın
mücadelesinden soyutlama tertip-
lerine karşı mücadele edeceğiz.
Mücadeleyi hükümet değişikliği
için değil DEVİRİMCİ DEMOKRATİK
HALK İKTİDARI için mücadeleye
bütünleştireceğiz.

NE AMERİKA; NE RUSYA!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
VE SOSYAL-FAŞİZM!
GREVLI-TOPLU SÖZLEŞMELİ SEN-
DİKA HAKKI İÇİN İLERİ!
KATSAYI SİSTEMİ KALDIRILMALI-
DIR!

İŞÇİ-MEMUR AYRIMINA SON!
YAŞASIN DEVİRİMCİ DEMOKRATİK
HALK İKTİDARI!

Bir Gurup Yurtsever
Devrimci, Anti-faşist Memurlar

HALKIN KURTULUŞU VE HALKIN BİRLİĞİ'NİN 1 MAYIS ÇAĞIRISININ ELESTİRİSİ

Baş.ta. sayfa 9'da,

Amma Halkın Kurtuluşu ve Hal-
kın Birliği bu gerçeğin yerine
subjektivizmi ve dogmatizmi ko-
yarak onları birliğin dışında
devrimci milliyetçiler olarak
mahkum ettiler.

Kürt Marksist-Leninistleri re-
vizyonizme karşı mücadeleyi yeni
başlatılar ve bu mücadele kendi
içinde zaafılar da taşımaktadır..
Ancak bunun böyle olduğunu tes-
pit etmek bizim devrimci görev-
lerimizi azaltmaz, Kürt Mark-
sist-Leninistlerini proleter dev-
rimcilerin birliği dışında gör-
memize de yol açmaz. Bizlerin ol-
duğu gibi Kürt Marksist-Leninist-
lerinin de ayrı yerde kümelene-
leri, herbirinin farklı kaynak-
lardan doğmalarına, Halkın Yolu-

nun 4. ve 5. sayısındaki plat-
formda açıklandığı gibi, dönemin
somut tahliline bağlıdır. Bu
kavranamadığı süreç, önümüzdeki
görevler kavranamaz, proleter
devrimci hareketin görevlerini
kendi dar ufkumuzla sınırlandı-
rılmış oluruz.

Halkın Birliği ve Halkın Kur-
tuluşu'nun 1 Mayıs konusundaki
bu hatalı kararı hem 1 Mayıs'ın
daha güçlü kutlanmasına pratik
engel olabilir hem de birliğe
değil ayrılıkların derinleşmesi-
ne yardımcı olur. Bunun için büt-
ün proleter devrimciler ortak
organizasyon içine alınıp alın-
madıklarına bakmadan 1 Mayıs kut-
lamalarına aktif bir biçimde ka-
tılmalıdır. Bütün proleter dev-

Çeçtiğimiz günlerde, Türkiye
Yazarlar Sendikası (TYS), Nâzım
Hikmet'i 75. doğum yıldönümün-
de arma girişiminde bulundu. Tür-
kiye devrimci Kültürüne olumlu
yanlarıyla önemli katkılarda
bulunmuş olan, olumsuz yanla-
rından dersler çıkaracağımız Nâ-
zım Hikmet'i sadece "barışçı ve
insancıl" bir şair olarak nite-
leyerek ancak, revizyonist gö-
rüşlerden kaynaklanan anti-
marksist bir tutumdur. Bu tutu-
ma neden olan Türkiye Yazarlar
Sendikası'nın yönetimindeki bazı
kişilerdir. Spor ve Sergi Sara-
yında yapılan "Nâzım Hikmet'i
Anma Gecesi" ne, TYS'nin yöne-
timinde bulunan kişilerin kol-
lamasıyla sosyal-faşist karakter-
deki İlerici Gençler Derneği
(İGD) egemen olmuştur. Bu top-
lantı, "Nâzım Hikmet'i Anma Ge-
cesi" değil, revizyonist İ-
lerici Gençler Derneği'nin pro-
pagandasına alet edilmiştir.

Nitekim, Türkiye Yazarlar Sen-
dikası'nın 26 Mart 1977 günü ya-
pılan Genel Kongresinde denetim
kurulu üyeleri 157.000 liralık
bir açık bulunduğunu bildirmiş-
lerdir. Yönetim Kurulu ise, "Nâ-
zım Hikmet'i Anma Gecesi" için
bastırılan 187.000 liralık da-
vetiyelerin İlerici Gençler Der-
neği'ne verildiğini, bu para-
nın ancak 30.000 lirasının ö-

dendiğini belirtmiştir.

Türkiye Yazarlar Sendikası
yöneticileri, üyeleri kültür e-
mekçilerinin kesillerine birik-
tirilen 157.000 lirayı sosyal-
faşist İlerici Gençler Derneği-
ne vermekle, sosyal-faşistlerin
maddi ve manevi bakımından palaz-
lanmasına yardımcı olmuştur.
Yurtsever, demokrat, devrimci
yazarların örgütü olan TYS'nin
örgütsel bütünlüğüne, bağımsız-
lığına gölge düşürülmüştür. Bir
diğer nokta ise, başında Aziz
Nesin'in bulunduğu Türkiye Ya-
zarlar Sendikası'nın geçtiğimiz
aylarda İsrail'i siyonist ya-
zar Efraim Kişon'u Türkiye'ye
davet ettiği basında yer almış-
tır. Halkımızın, Filistin hal-
kının kurtuluş mücadelesine des-
tek olduğu günlerde verilen bu
karar, devrimci yazarların ta-
vırlarıyla bağdaşmaz nitelikte-
dir.

Türkiye Yazarlar Sendikası-
na bağlı devrimci yazarlar, kül-
tür emekçileri! Her iki hatalı
eylemin sorumlularından hesap
sorulm. Revizyonizmle uzlaşma-
yı mahkum edelim, Türkiye Ya-
zarlar Sendikasında devrimci
çizgiyi egemen kılalım.

Yaşasın Kültür emekçilerinin
devrimci mücadelesi!

31/3/1977
Ahmet ADA

ludur. İşçi sınıfına ve halka
ihanet etmiş revizyonist çete-
lerin 1 Mayısı sahip çıkmaları-
na müsaade etmeyelim. 1 Mayıs on-
ların maskelerini indirme müca-
delesinde önemli bir adım ola-
caktır. Yurdun dört bir yanından
yükselteceğimiz 1 Mayıs bayrak-
ları dünyanın dört bir yanında
yükselen bayrakla birleşecek, Tür-
kiye işçilerinin ve emekçi hal-
kının elleri dünya proletaryası-
nın ve ezilen halklarının elle-
rine uzanacaktır.

YAŞASIN 1 MAYIS!
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE
EZİLEN HALKLAR BİRLİĞİ!
YAŞASIN PROLETER DEVİRİMCİLE-
RİN BİRLİĞİ!

bütün sınıfların çıkarlarını uzlaştırmaya çalışan bir siyaset, yalnızca bu sınıfların en gericisinin sınıf damgasını taşıyacaktır ve yalnızca onun sınıf çıkarlarına hizmet edecektir. Farklı sınıf çıkarlarını uzlaştıran böyle sihirli formüller yoktur. Ni tekin Aydınlık'ın bağımsızlığı kazanma görevinin muhtevasını açıklarken bulduğu sözde "sihirli formül" de iki süper devlete karşı çıkabilecek AET taraftarı burjuvazinin, ve en iyimsir bir değerlendirmeye reformcu millî burjuvazinin iki süper devlete karşı kesimlerinin sınıf damgasını taşımaktadır.

Bu oportünist "cephe" anlayışı yalnızca proletaryanın bağımsız siyasetinden vazgeçerek geniş işçi kitlelerinin ve çalışan halk kitlelerinin bilincini karartma, onları burjuvazinin ideolojik ve siyasi etkisi ne terk etme sonucunu vermez. İki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi de zayıflatır. İki süper devlete karşı gerçekten bir birleşik cephe kurulmasını da imkansız kılar. Çünkü ancak proletaryanın bağımsız devrimci siyaseti ve bu siyaset ışığında yürüttüğü mücadelesi sonucu öteki sınıfların kararsızlıkları, iki süper devlete ve işbirlikçileriyle uzlaşma eğilimleri yenilebilir. Proletarya devrimden "şim dillik" vazgeçerek değil, tam tersine her zaman ve bugün yarı-sömürge yapıyı devrimle parçalamaya görevine sımsıkı sarılarak, iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı olan sınıfların tereddütlerini ve iki süper devlete ve işbirlikçileriyle uzlaşma eğilimlerini yenecektir. Ve proleter devrimci geniş işçi kitlelerini burjuva etkilerden kurtarıp proleter sosyalist sınıf tutumuna kazanmanın yanında, yoksul köylülüğü, ve şehir ve kırsal küçük burjuvazisini, özellikle köylüleri, yarı-sömürge yapıyı değil de yalnızca iki süper devleti ve işbirlikçilerini hedef alan ve reformcu ha-

yallerle kitlelerin bilincini karartan burjuvazinin etkisinden kurtardığı, onları bugünden yarı-sömürge yapıyı devrimle parçalamaya kavgasına kazandırdığı ölçüde, millî burjuvazinin tereddütlerini ve perdelerin gerisinde iki süper devlete ve işbirlikçileriyle pazarlıklarını yıkacaktır. İki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı en geniş bir cephenin kurulabilmesi de, devrimci proletaryanın bugünkü bağımsız devrimci siyasetine ve bugünkü bağımsız devrimci eylemine bağlıdır.

Açıkça devrim hedefinden vazgeçtiklerini ilan edip, burjuvazinin doğrudan usakları haline gelene kadar, bütün ülkelerin oportünistleri geleceğe ait devrimci görevlerden, hem de en büyük bir devrimci lafazanlıkla söz etmeye her zaman hazırlardır. Menşevizmle, oportünizmle bolşevizm, Marksizm-Leninizm arasındaki ayrım, birinin genel olarak devrimi reddetmesi, ötekini genel olarak devrimi kabul etmesi değildir. Ayrım noktası bugünkü devrimci görevleri kabul edip etmemektir. Aydınlık menşevik bir çizgi izlediği eleştirisini anlamadığını söylüyordu. Siyasete menşevizm derken kastettiğimiz budur. Geleceğe ait devrimci görevleri asla reddetmiyorsunuz. Sizin reddettiğiniz, siyasi sözlüğünüzden çıkardığınız bugüne ait devrimci görevlerdir. Bugünkü genel siyasetiniz (merkezi görev kabul ettiğiniz millî bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık anlayışınız) de, taktikleriniz de (örneğin, daha önce Halkın Yolu'nun eleştirdiği "yıkılın MC" taktiğiniz) bugünkü devrimci görevleri temelden inkardan başka bir şey değil. Menşevizm, reformizm bugün ülkemiz proleter devrimci hareketinde revizyonist etkilerden sonra ikinci büyük tehlike. Ve revizyonizmle uzlaşma eğilimleri

aşıldığı ölçüde, menşevizm baş tehlike olma yönünde geliyor. Menşevizm bütün proleter devrimci akımlar içinde çok etkili. Çünkü "sol" a karşı mücadele sağ eğilimleri besledi. Ama daha da önemli gündümü Türkiye'de menşevizmi besleyen bir toprak var. Bugün '71 döneminden farklı olarak ortayolcu küçük burjuva devrimci akımlar içinde de baş tehlike reformizm tehlikesi. Sağ eğilimler "sol" tepkilere yol açmaktadır ve sağ elimlere karşı kararlı bir mücadele yürütülmedikçe gelecekte daha çok yol açacaktır. Ama bugün esas tehlike olarak "sol" tehlikeyi görmek, menşevik tutumla gözlerin karması demektir. Bütün proleter devrimci akımlar içinde menşevizm çok etkilidir. Ama Aydınlık'ın ayrı bir yeri var. Aydınlık menşevik siyaset ve taktiklerde ustalasma yönünde her geçen gün daha "kararlı" adımlar atıyor. Aydınlık'ın ilk çıkışında, 1974'de CHP reformizmine karşı yürüttüğü oldukça kararlı mücadeleden son iki yılda geriye hemen hiç bir şey kalmadı. Aydınlık kendisine yöneltilen eleştiriler karşısında, oportünizmden, menşevizmden arınmak için hiç bir çabaya girmiyor. Aydınlık'ın tek yaptığı oportünist görüşlerine "marksist" cila sürmek. Kaba oportünist görüşlerine sözde "marksist" cila sürme yönünde attığı her adımda, yeni ve daha çüretli oportünist tezler eşlik ediyor. (Örneğin, oportünist yurt savunması tezlerini sözde "marksist" cila ile kamufle etmeye çalışarak yeniden ısıtıp ortaya sürdüğü 72. sayıdaki Yurt Savunması Üzerine başlıklı yazının, 1. Emperyalist savaştan Türkiye açısından esas yönünü haklı savunma savaşı olduğu, "devrimci proletaryanın" bugün için orduyu parçalamayı ya da zayıflatmayı amaçlamadığı, vb. çüretli oportünist tezleri içermesi gibi). İşte bu nedenlerle, bugün proleter devrimci saflarda menşevizm karşı mücadelede esas hedef Aydınlık olmalıdır.

BUGÜNKÜ DEVRİMCİ GÖREVLERİN İNKARININ TEMELİNDE MENŞEVİK "Aşamalar" TEORİSİ YATMAKTADIR

Aydınlık'ın menşevik görüşlerinin bu dergi taraftarları üzerinde etkisini devam ettirebilmesinin ve pek çok proleter devrimcinin kafasını bu ölçüde de olsa bulandırabilmesinin nedeni, bilinç düzeyi geri arkadaşların iki ana burjuva safsatasının etkisini yenememeleridir.

Birinci burjuva safsatası şudur: "evrim ve devrim dönemlerinin içiçeliği üzerine anti-marksist görüşlerin etkisinden kalmıyorsa görülecektir ki, devrimci görevlerin kabul edilmesi için bir devrim durumu olması gerekir." Bu burjuva safsatasına göre, proletarya "devrim döneminde devrim yapar, evrim döneminde reformlar uğruna mücadele eder". Menşevizmin temelinde yatan bu burjuva safsatası ile bilinç düzeyi geri bir çok unsurun gözlerini karartan revizyonistler 1973-74 yıllarında "Kesintisiz Devrim" broşürünü dillerine dolamışlardı. Bir devrim durumu yoksa reformlar uğruna mücadele edilmesi gerektiği şeklindeki burjuva safsatasının kabul ettirebilmek için, '71 yenilgisinin bu tezin reddedilmesinden kaynaklandığını ileri sürüyorlardı. Oysa, bizzat "Kesintisiz Devrim" bu burjuva safsatası üzerine inşa edilmişti. Evrim döneminde reformlar için mücadele edilmesi gerektiği burjuva safsatasını (İki taktik kitabının çevirisinde oportünistlerce yapılan tahriflerle de aldanarak) Leninist bir tez kabul eden "Kesintisiz Devrim", şu sonuca varıyordu: "bu emperyalist ülkeler için geçerlidir, ama yarı-sömürge ülkelerde evrim ve devrim dönemleri içiçe geçmiştir".

Oysa, "devrim döneminde devrimci görevler, evrim döneminde reformcu görevler" görüşü sadece bir burjuva safsatasıydı. Bu ayrım menşevizmin ayrılmıdır. Leninizm, bolşevizm bu menşevik anlayışa karşı mücadele içinde doğup, gelişmiştir. Bu burjuva safsatasına karşı en kararlı bir mücadele, her dönemde Leninizmin ayırt edici yönlere bizi olmuştur. Devrimci görevleri yalnızca gelecekteki bir devrim durumu için kabul etmeye razı olan menşevizmle karışık, Leninizm her dönemde devrimci görevleri, esas alır ve kitlelerin savaşma kapasitesini artıracak reformlar uğruna mücadeleyi de bu devrimci görevlere tabi kılar. Her dönemde kitlelerin devrimci mücadelesi esastır. Elbette (ülke çapında ya da kısmi) bir

devrim durumu olup olmaması, kitlelerin devrimci mücadelesinin biçimini, yöntemlerini vb. çok değiştirir. Ama bu başkadır, bir devrim durumu yoksa proletaryaya reformlar uğruna mücadele görevini vermemek kalmak başka. Ve elbette proletaryanın devrimci mücadelesinin, kitle mücadelesinin geçici olarak gerilemesinden umutsuzluğa kapılan küçük burjuva aydınların basvurduğu "he yecanlandırıcı" bireysel terörizmle ilgisi yoktur. Reformistlerin parmaklarına dolağırları "ya bireysel terörizm, ya da reformlar uğruna mücadele" ikilemi de bir burjuva safsatasından başka bir şey değildir.

Bu yazıda devrimci proleter ve menşevik (reformist) mücadele anlayışları üzerinde durmayacağız. Bu yazıda çürütmeye çalıştığımız genel siyaset ve siyasi taktiklerde menşevik "aşamalar", "süreçler" teorisi devrimci proletaryanın siyasi hedefleri, görevlerini muhtevası, siyasi taktikleri vb. her dönemde devrimci olmak zorundadır. Bunun için bir devrim durumu gerekmez. Örneğin, hiç bir dönemde devrimci proletarya "orduyu zayıflatmayı amaçlamadığını" ilan edemez, bunu amaçlamak için ille bir iç savaş ya da ayaklanma durumu olması gerekmez, vb... Eğer siyasi hedefler, siyasi görevlerin muhtevası, siyasi taktikler, vb. devrimci ise, kitlelerin savaşma kapasitesini yükseltecek acil talepler, reformlar için mücadeleyi devrimci mücadeleye tabi kılmak mümkün olur. Devrimci proletarya için, reformlar için mücadelenin ve devrimci mücadelenin yürütüldüğü farklı aşamalar yoktur. Reformcu görevlerin esas olduğu ve devrimci görevlerin esas olduğu farklı aşamalar yoktur.

Menşevik görüşlerin üzerinde temellendirildiği ikinci burjuva safsatası, devrimin baş gelişiminin geçtiği farklı aşamaların da genel siyasetin devrimine nasıl tabi kılınacağı konusunda üzerinedir. Bu burjuva safsatasına göre, "temel gelişimin çözümü devrimin genel amacıdır ve temel gelişmeden çıkan hedefler devrimin genel hedefleridir. Ama devrimin her bir aşamasında bizim görevimiz temel gelişmeyi çözmek değildir, o aşamadaki baş gelişmeyi çözmektir. Her aşamada bir baş gelişme çözülerek, böylece devrimin hedefleri birer birer yıkılacak,

temel gelişme aşama aşama çözülecektir." "Örneğin, ülkemizde bugün görevimiz temel gelişmeyi çözmek, yani üretici güçlerin gelişmesini engelleyen yarı-sömürge, yarı-födal yapıyı parçalamak değildir. Bugünkü görevimiz", kimilerine göre "baş gelişme olan iki süper devlete 'millî gelişmemizi' çözmektir, bir başka aşamada öteki emperyalist ülkelerle 'millî gelişmemizi' çözeriz, ve yine bir başka aşamada da iç gelişmeleri ya da 'sınıfsal' gelişmeleri çözeriz ve böylece sonunda temel gelişme kendiliğinden çözülmüş olur." Kimilerine göre ise, bu aşamaların sırası değişik olmalıdır.

Bu menşevik aşamalar teorisinin Leninist aşamalar teorisiyle hiç bir ilgisi yoktur. Devrimin değişik aşamalarında baş gelişme ve baş düşmanlar değişir. Ama aşama aşama çözüm diye bir şeyi bir devrimci sürece ilişkin olarak (örneğin demokratik devrim süreci) devrimci proletarya kabul etmez. Her an, hergün devrimin her bir anında devrimci proletaryanın görevi temel gelişmeyi çözmektir. Devrimin her bir anında devrimci proletaryanın görevinin muhtevası temel gelişmenin çözümünün belirlediği muhtevadır. Baş gelişme değişik aşamalarındaki görevlerin muhtevasını değil, her bir aşamada devrimin siyasi baş hedeflerini belirler, devrimin güçlerinin mevzilenişinde belli değişiklikler yapar, vb. Ve bütün bu değişiklikler temel gelişmeyi parçalara bölüp, her bir parçanın çözümünü bir aşamaya bağlaştırmak için yapılmaz. Tam tersine, baş gelişmeye göre devrimin siyasi baş düşmanlarının, devrimin güçlerinin mevzilenişinin, vb. tesbit edilmesinin amacı, "o aşamada" temel gelişmeyi çözmektir. Temel gelişme o aşamada çözülecek mi, devrim o aşamada, sadece mevzi değil ülke çapında, zafere ulaşacak mı, devrim yenilecek mi, yarıda mı kalacak, devrim tam zafere ulaşmadan baş gelişme değişecek mi, yoksa değişmeyecek mi, bütün bunlar önceden bilenebilecek şeylerdir ve bu ayrı bir konudur. Ama temel gelişmeyi aşama aşama çözmeye anlayışının Leninist aşamalar teorisiyle uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktur. Temel gelişme ile baş gelişme arasında diyalektik bir bağ vardır. Ve bu baği mekanik bir bağa dönüştüren "aşamalar", "süreçler" teorisi menşevizmin ayırdedici özelliklerinden biridir.

ERKEN SECİM VE PROLETER DEVRİMCİLERİN TUTUMU

Antep'te yükselen aktif direnişi 4 yılda bir sandığa atılan oya indirgeyerek, halkın yükselen mücadelesini devrimci hedeflerden saptırmaya, bağımsızlık ve özgürlük kavgasını düzenin sınırları içinde masum isteklere indirgemeye çalışmaktadır.

CHP yöneticileri miting alanlarını dolduran işçilerin, köylülerin, tüm çalışanların bağımsızlık, özgürlük ve toprak taleplerine sırt çevirmekte, Kürt ulusunun özgürlüğe kavuşmasını ağızlarına bile almamaktadırlar. CHP yöneticileri yalnız bununla kalmıyorlar, onlar seçimler öncesi Rus işbirlikçisi sosyal-faşistlerle yakınlaşmayı artırmışlardır. Bu yakınlaşma halkın yararına değil, aksine halka karşı bir işbirliğidir. Çünkü sosyal-faşistlerin emeli ülkemiz üzerinde Sovyet sosyal-emperya-lizminin hegemonya kurmasıdır. Onlar kısa vadede doğrudan sosyal-faşist iktidar imkânını pek çözemediklerinden bu dönemde sosyal emperyalizme, daha geniş mevziler kazandırarak bir hükümet istemekte, bu yolda CHP'yi bir basamak olarak kullanmayı hesaplamaktadırlar.

Devrimci hareketin, halkın mücadelesine öncülük edememesi, halkın mücadelesinin hâlâ kendiliğinden yükselmesi karşısında bugün sayı olarak geniş kitleler CHP'yi desteklemektedir, ama bu destek içinde çoğu kez kuşkuyu da taşıyan bir destektir. Bugün, dünya göre kitlelerin mevcut düzene karşı mücadelesi CHP'nin muhalefetine sınırlarını yer yer aşmakta ve devrimci talepler etrafında yükselmektedir.

İşte CHP yöneticilerini erken seçime iten, halk kitlelerinin daha fazla devrimci siyasete açılmalarını önlemek, onların memnuniyetsizliğini ve isteklerini düzenin sınırları içinde tutmaktır.

CHP yöneticilerinin faşizmle ve emperyalizmle uzlaşmaları, ülkesinin bağımsızlığını ve halkının özgürlüğünü isteyen herkes için öğretiler olmalıdır. Şu bilinmelidir ki, halkın mücadelesine sırt çevirerek, halk düşmanlarıyla uzlaşarak yurtsever ve demokrat olunamaz. Gerçek yurtseverlik ve demokratlık, halkın bağımsızlık ve demokrasi taleplerini kararlılıkla savunmak ve bu uğurda mücadele etmektir. İki süper devlete, faşist diktatörlüğe, sosyal faşizme ve milliyetler üzerindeki millî zulme karşı çıkmak, toprakların yoksul ve topraksız köylülere dağıtılmasını savunmaktır.

HALK KİTLELERİ SEÇİME NASIL BAKIYOR?

Proleter devrimcilerin henüz halkın mücadelesine önderlik edemedikleri yaygın etkisi yüzünden, kitleler içinde seçimle düzenin değişebileceği hayalleri yaygın. Öte yandan çok zayıfta olsa halk düşmanlarının, "kalkınma" demagojilerinin bir ölçüde etkisi olmaktadır.

Ama tüm bunlara rağmen, iki süper devletin ülkemiz üzerindeki talanı, hâkim sınıfların sömürü ve zulmü artıkça, halk kitlelerinin öfkesi ve muhalefeti biriktirme, halk kitlelerini gün geçtikçe siyasete açılmaktadır. Reformizmin kendilerine kurtuluşu getirmeyeceği konusunda halk kitlelerinin ileri kesimlerinde kuşku belirmiştir. Dahası, halk kitlesi zulüm ve sömürüye karşı sessiz kalmamakta, yer yer mücadeleye atılmakta, halk düşmanlarıyla göğüs göğse mücadele ederek çoğu kez saldırı püskürtmektedir.

Uşak'ta, Malatya'da halkın aktif direnişinden, miting alanlarındaki hareketliliğe kadar ülkenin dört bir yanında yükselen mücadele, halk kitleleri içindeki geniş siyasi uyanışın belirtisidir.

SEÇİM VE PROLETER DEVRİMCİLER

Seçimlerde iki süper devlet ve işbirlikçileri kendi çıkarları doğrultusunda, ayrı ayrı amaçlarla da olsa, bir gelişme beklemekte, yoğun faşist baskı ve terör ve sosyal faşist ihanetle seçimleri halkın muhalefetine bastırmanın bir aracı olarak kullanmayı hesaplamaktadır. Ama seçim onların hesapları gerçekleşecek midir? Elbette hayır. Çünkü, iki süper devletin hegemonya mücadelesi öylesine kızışmış, hâkim sınıflar arasındaki ilişkiler öylesine artmış, buhran öylesine derinleşmiştir ki, seçimler iki süper devlet ve hâkim sınıflar açısından bırakın uzun vadede bir düzelmeyi, kısa vadede bile bir düzelmeye getirmeyecektir. Ayrıca seçim halk kitlelerinin hiçbir önemli sorununu çözemeyecektir. Tüm faşist teröre ve sosyal faşist sahte kârîliğe rağmen seçimler, halk kitlelerinin daha fazla siyasete açıldığı, bir siyasi hareketlilik dönemi olacaktır. Halkın mücadelesi gerilemeyecek, aksine yükselmeye devam edecektir.

İşte yaklaşan seçimleri, halkın yükselen mücadelesinin Demokratik Halk Devrimi yolunda ilerletilmesi, halk düşmanları ve vatan satıcılarına karşı uzun süreli dış kurtuluş mücadelesi için halkın güçlerinin toplanması için bir vesile olarak değerlendirilmesi proleter devrimcilerin seçimlerde izleyeceği tutuma bağlıdır.

Ülkemizde proleter devrimci hareket çok gençtir. Önemli bir seçim de neyi geçirmemiştir. Ciddi iç sorunları olduğu, hâlâ reformist ve maceracı eğilimleri içinde taşıdığı hesaplanırsa, proleter devrimciler seçimler meşalesinde çok dikkatli ve titiz olmalıdırlar. Zaman çok azdır ve hâkim sınıflar yangından mal kaçıracasına bir seçim yapmayı, her türlü araca başvurarak proleter devrimciyi ezme ve tercit etmeyi tasarlamaktadırlar. Proleter devrimciler ne "sol" bir rota izleyerek kitlelerden kendilerini tercit etmeli, ne de sağ bir rota izleyerek yoğun seçim atmosferi içinde kaybolup, kitlelerde reformist hayallerin daha fazla yayılmasına yol açmalıdırlar.

PROLETER DEVRİMCİLERİN SEÇİMLERDEKİ TUTUMU NE OLMALIDIR?

Proleter devrimcilerin halkın mücadelesine henüz öncülük edemedikleri ve halkın doğrudan iktidarı almak için mücadeleye atılacağı bir devrimci durumun olmadığı, aksine kitlelerin seçime ilgi duydukları, reformizmin etkili olduğu bir dönemde seçimleri boykot etmek hatalıdır. Bugünkü şartlarda boykot taktiği izlemek, devrimcilerin kendilerini kitlelerden tercit etmelerine, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin demagojilerinin halk kitleleri üzerinde etkili olmasına yol açar. Bugün için "sol" olan bu gibi tutumlarla proleter devrimciler mücadele etmelidirler.

Öte yandan halkın mücadelesine öncülük edememesine rağmen, proleter devrimci hareket güçlenmekte, tüm baskı ve teröre rağmen halkın mücadelesi yükselmektedir. Bu şartlarda proleter devrimcilerin izleyeceği yol yalnız bir veya bazı kısmi talepler için başka bir siyasi parti

veya grubu desteklemek de olmalıdır. Bu tutum kitleler içinde reformist hayaller yayar, kitlelerin devrimci talepleri benimsemelerini önler. Bu reformculuk ve kuyruculuk olur, seçim döneminde belirebilecek bu eğilimlere karşı da proleter devrimciler uyanık olmalıdırlar.

Öyleyse proleter devrimcilerin seçimlerde tutumu ne olmalıdır? Proleter devrimcilerin tutumu, geniş bir siyasi hareketlilik dönemi olarak seçimleri, halkın devrimci muhalefetine yükseltilmesi, devrimci taleplerin kitlelere maledilmesi ve halkın bağımsız güçlerinin yaratılması için her türlü imkân ve araç kullanarak değerlendirmektir.

Bunun için proleter devrimciler, seçimlerde temel devrimci taleplerle bugün kitlelerin savaşma azmini artıracak en öne çıkmış kısmi taleplerini içeren bir programı temel almalı, en geniş halk kitlelerine bu programın maledilmesi için her türlü çalışmayı bu programın üzerine temellendirmelidirler.

Tüm proleter devrimciler biraraya gelecek, yalnızca program temelinde değil, eylemde de birleşmeli, seçimleri proleter devrimcilerin birliği yolunda, bir adım olarak değerlendirilmelidirler.

Proleter devrimciler bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin temel devrimci talepleriyle, kısmi taleplerini içeren programın temellerinde tüm yurtsever, demokrat kişi, grup ve partilerle güçlü birliktirli yapmalıdır. Güç birliğinin hedefi: İki süper devletin işbirlikçilerine karşı mücadelesinin daha da güçlenmesine, en geniş bir biçimde teşhir ve tercit edilmesine, devrimci-yurtsever safların da ha da genişlemesine, CHP yönetiminin izlediği iki süper devlet ve faşizmle uzlaşma çizgisinin teşhir edilmesine, devrimci-yurtsever güçlerin birliğinin gelişmesine hizmet etmelidir. Aynı zamanda seçimler halkın güçlerinin gelişmesine hizmet etmelidir. Aynı zamanda seçimler halkın güçlerinin birleştirilmesi ve Yurtsever Anti-faşist Halk Cephesi'nin inşası yolunda bir araç olmalıdır.

Seçim döneminde faşist diktatörlük, halka karşı saldırı ve terörünü artıracak, sosyal-faşistlerin ihanetlerine yenilerini ekleyeceklerdir. Proleter devrimciler bu saldırı ve ihanetlere karşı en önde karşı durmalı, kitlelerin güvenliğini kazanmalı, faşizmin ve sosyal faşizmin hesaplarını özellikle reformcu CHP yöneticilerinin sosyal-faşistlerle olan uzlaşmasını teşhir etmelidirler. Bu mücadele içinde proleter devrimciler kitlelere, özgürlüğe ve bağımsızlığa seçime değil, ancak kendi kollarındaki güçle emperyalizme ve faşizme karşı uzun süreli bir mücadeleye ulaşabileceğini açıklamalı, halkın bu uğurda güçlerini toplaması için mücadele etmelidirler.

Seçimler aynı zamanda proleter devrimciler içinde bir sınav olacaktır. Proleter devrimciler seçim dönemindeki mücadelelerinde zaafırlarını görece, siyasetlerini ve güçlerini anlayacaklardır.

Şimdi seçim her yerde, fabrikalarda, evlerde, kahvehanelerde, sokakta, tartışılmaktadır. Zamanı çok azdır. Hazırlıklı olalım. Güçlerimizi seferber edelim. Seçimleri halkın bağımsızlık ve özgürlük isteyen sesinin daha güçlü yükselmesi, halkın mücadelesinin Demokratik Halk Devrimi yolunda ilerlemesi için her alanda verilen mücadelenin bir parçası yapalım.

HALKIN YOLU

İki süper devlet ve işbirlikçileriyle uzlaşanlar hiç bir şeyi değiştiremezler

Ecevit yaptığı konuşmalardan birinde, seçimlerden, "oyların silahları susturduğu, halkın ken di iktidarını kurduğu yıl olacak tır" diye söz ediyor. Halk kitleleri baskı ve zulümle uzun yıllar susturulamaz. Nerede zulüm varsa, orada buna karşı mücadele de vardır. Ancak karşı -devrimci silahlarını "oylarla susturmak" mümkün değildir. Hemen her fırsatta, kitlelerin zulme karşı devrimci mücadelesini frenlemeye ve engellemeye çalışan Ecevit, çoğu zamanda sık sık kitlelere olan güveninden söz etmektedir.

"Oyların silahları susturması"ndan sözedenler, halkımızın devrimci mücadelesine büyük zarar vermektedirler. Emperyalist hakimiyete ve hâkim sınıfların karşı-devrimci şiddetle devrimci şiddetle karşı koyarak altedilebilir. Seçimler ve parlamento yoluyla, bir hükümet değişikliği ile halkın özgürlüğe kavuşabileceğinden söz edenler, emekçi halkın kurtuluşu konusunda boş hayaller yaymaktadır.

Şili'de, başında Allende'nin bulunduğu Halk Birliği İktidarı seçime işbaşına gelmiştir. ABD emperyalizminin ve Şili hâkim sınıflarının çıkarlarına, bir ölçü de de olsa, darbe vurunca, Amerikancı faşist güçler bir askerî darbe ile halk birliği iktidarını devirdiler. Sosyal emperyalizmin hizmetkârı Şili revizyonist partisinin, kitleleri her bakımdan silahsızlandırarak Şili Halkı'na en büyük ihaneti yaptıkları, bu acı tecrübeye gerek revizyonistlerin, gerekse o dönemde reklamını yapan sosyal demokrasinin teorisyenlerinin yaydıkları görüşlerin, halklar için ne kadar zararlı olduğunu göstermekte dir.

Şili'deki faşist darbeyi kırarak yerine Ecevit, kendisinin Allende olmadığını söylemiştir. Şimdi de Ecevit Türkiye'nin Şili'ye benzediğini çünkü emperyalist tekellerin Şili'de bugün ne kadar Türkiye'de çıkarları olmadığını ve aynı güçlüğün çıkmayacağını söylüyor. Seçilen bir hedefle, o hedefe varmak için tutulan yol arasında kopmaz bir bağ vardır. Seçimler ve parlamento yoluyla "düzeni değiştirmek" adı altında yapılanlar mevcut düzen içinde gerçekleştirilecek bir kısım reformlarla, aslin

da bu sömürü düzenini sürdürmekten başka bir şey olamaz. CHP yöneticilerinin izlediği emperyalizm, sosyal emperyalizm, fa-

Erken seçim tartışmaları gündeme girdiğinden bu yana seçimlerin öne alınmasında emperyalistlerin parmağı olduğu, sık sık sözü edilen bir konu haline geldi. ABD emperyalistleri, Türkiye ve Yunanistan arasındaki ilişkilerin düzelmesi ve NATO'nun güney-doğu kanadını güçlendirmek için büyük çaba harcanmaktadır. Yunanistan'ın tekrar NATO'ya dönmesi sağlamak için Türkiye'ye baskı yapmakta, Kıbrıs'ın bağımsızlık ve egemenliği ve toprak bütünlüğü üzerinden yapılan pazarlıklarda Türkiye'ye daha tavizkâr olmasını sağlamaya çalışmaktadır. Mevcut MC koalisyonu içindeki partiler arasında artan ihtilaf, hâkim sınıfların karşı karşıya oldukları güçlüklerin çözümünü daha da güçlendirmektedir. Ortak Pazar'la ilişkiler konusunda olduğu gibi, ABD emperyalizminin istekleri konusunda da önemli bir karar alınması mümkün olamamaktadır. Yabancı basın, Türkiye'ye gelen ABD Devlet Başkanı Car-bancı basın, Türkiye'ye gelen ABD Devlet Başkanı Carter'in özel temsilcisi Clifford'a, Demirel'in hükümet içindeki ihtilafı ve özellikle MSP'yi ima ederek, "elim kolum bağlı" dediğini yazmaktadır. ABD ve "Ortak Pazar" ülkeleri seçimlerin önüne geçmek için, Yunanistan'daki istikrarlı bir hükümetin kurulmasını istemektedir. Emperyalizm bağını ileri sürerken, emperyalizminin emperyalistlerin müdahalelerini de beraberinde getirmektedir. Bir çok önemli karar emperyalist ülkelerin emperyalist emperyalist tekellerin AP'ni seçimlerde desteklemesi amacıyla milyonlarca lira para dağıttıkları ayıyuka çıkmıştır. 12 Mart faşist darbesinde ABD emperyalistlerinin rolü, şu örnekten aynı dönem de ABD'nin menfaati uğrunda Avrupa'da haşhaş ekiminin yasaklanmasından beri değişmemiştir.

Emperyalistlerin bugünkü özellikle dünya hegemonyası için mücadele eden iki süper devlet dünyanın hemen hemen her bölgesindeki birçok ülkenin içişlerine müdahalelerde bulunmaları, darbe ve komplo gibi yöntemlerle baskı yapmak ta, karşı-devrimci güçlerin hakimiyetini desteklemekte ve teşvik etmekte, bugün sosyalist faaliyetleri yürütmektedirler. Şiddetlenen hegemonya mücadelesine bağlı olarak gerek ABD emperyalistlerinin hegemonyasının ve eskiden bu yana devam edegelen politik idarelerinin yanısıra son zamanlarda sosyal emperyalistlerinde politik müdahalesi artmakta, Türkiye'ye yönelik baskı şantajlara girişmektedirler. Özellikle son zamanlarda sosyal emperyalistlerin beşinci kolu revizyonistlerin faaliyetleri artmaktadır.

Seçimlerde yabancı emperyalist çevrelerin parmağı olduğunu söyleyenler "Yabancı emperyalist çevrelerin" Türkiye'nin hangi önemli meselesinde parmağı olmadığını sormak gereklidir. Bu durum ülkemizin yıllardır emperyalistlerce sömürülmesi ve yağmalanmasının, bağımsızlık ve egemenliğimizin çiğnenmesinin, emperyalizme bağımlılığın kaçınılmaz sonuçlarıdır.

Halklar için bağımsızlık ve özgürlük her şeyin üzerindedir. İki süper devletin giriştiği müdahaleler halkların ve üçüncü dünya ülkelerinin artan nefretini kazanmaktadır. Halkımızın devrimci mücadelesi, emperyalist tahakküm, 2 süper devletin ülkemizin içişlerine müdahale imkânı veren bugünkü duruma son vererek tam bağımsızlığı gerçekleştirecektir.

güçlenmesine büyük zarar vermektedir. Ancak, CHP yöneticilerinin izlediği siyaseti reformizmin çıkması bir yol olduğuna emekçi kitleler kendi tecrübeleri ile görecektir, başta CHP tabanındaki kitleler olmak üzere mutlaka buna karşı çıkacaklardır. Sık sık halk kitlelerine güvenmekten söz eden Ecevit, her fırsatta hâkim sınıflara ve faşist militarist güçlere güven vermeye çalışmaktadır. Ecevit, iktidara gelmesinin hemen ertesinde, "Bir kısım etkili çevrelerden" ve onların görüşlerinin dikkate alınmasından söz ediyordu. Bu sözünü ettiği "etkili çevreler" bugün de vardır. Hâkim sınıflar ve faşist güçlere güven vermeye çalışarak "düzeni değiştirmek" mümkün değildir.

Aynı şekilde, Ecevit, "bağımsız bir dış politika"dan söz ederken de aynı tutum içindedir. Dış politikanın esasının, iki süper devlet arasındaki "denge" ve "detant'a göre çıkmakta ve her iki süper devlete de güven verme tutumunu benimsemektedir. Halkımızın ve dünya halklarının baş düşmanları en büyük sömürücü ve zalimleri olan iki süper devlete güven vererek "bağımsız bir dış politika" yürütülebilir mi? Ülke miz üzerindeki emperyalist tahakküm, sosyal emperyalistlerin ortak yayılma ve tahakküm emellerine kararlılıkla karşı çıkılmadan ülkemizin bağımsızlığı gerçekleştirilebilir mi? Ecevit'in Kıbrıs ve Ege karasuları konusunda gövnen bir siyaset izleyerek ırkçı-faşist güçlerle yarışmasının dışında MC'nin dış politikasına ciddi bir eleştiri bile yoktur. Yıllardır ülkemizi ABD emperyalistlerine peşkeş çekenlerin, son yıllarda, aynı zamanda ülkenin kapılarını sosyal emperyalistlere de açmasına bir itirazı olmadığını ve iktidara geldiklerinde bunu daha da geliştireceklerini, söylemektedir. Sovyet sosyal emperyalizminin işbirlikçisi revizyonistler, bir CHP iktidarından efendilerinin Türkiye üzerin de denetim kurma yoluyla önemli adımlar atabilecekleri düşüncülerinden hararetle desteklemekte ve aynı zamanda CHP yöneticilerinin sosyal emperyalizme karşı uzlaşıcı siyasetinden yararlanarak güçlenmektedirler.

Demirel'in kalkınma demogojisi:

zulüm, sömürü ve köleliktir

emperyalistlerin desteğine özellikle ihtiyaç duymaktadırlar.

Emperyalistlere olduğu gibi sosyal-emperyalistlere de elini kapıtan kolumu kolay kurtaramaz. Şimdiye kadar, emperyalistlerin kredi, "yardım" ve yatırımları, ülkemizin bağımsızlık ve egemenliğinin peşkeş çekilmesini de beraberinde getirmiştir. Sosyal-emperyalistler de, ekonomik bakımdan muhtaç gördüğü için daha şimdiden baskı ve şantajlara girişmekte, Türkiye üzerinde hegemonya kurma emellerini ortaya koymakta, siyasi nüfuzunu arttıracak bir anlaşmanın imzalanmasını ısrarla öne sürmektedir.

Hâkim sınıfların sözcülerinin, yalanları gerçekleri gizleyemez. Bol bol reklamları yaptıkları "kalkınma" ve diğer demagojilerinin altında yatan şey, halk kitleleri için işsizlik, pahalılık, artan sömürü ve faşist zulümdür. Ülkemizin emperyalistlerce ve sosyal-emperyalistlerce sömürü ve yağmalanmasıdır.

Geçmişte özellikle Amerika Birleşik Devletleri emperyalizminin sömürü ve yağmasını hararetle savunular, ekonomik buhrandan kışkırtıcı olarak günümüzde sosyal-

zamlar, vergiler emekçi kitlelerin yaşama şartlarını daha da kötüleştirmektedir. Emekçi kitleler için hayat daha da çekilmez hâle gelmektedir. İki milyonu çoktan aşan işsiz sayısını artık resmî ağzılar da gizleyememektedir. Demirel'in "kalkınma" demogojisi emekçi kitleler için artan sömürü, işsizlik, yoksulluk ve acağıktan başka bir şey değildir. Onlar, gelecek yıllara ait yüksek rakamlar ve demagojilerle, akılları sıra kitleleri hayal âlemine sürüklemek ve bugünü unutturma çabasındadırlar.

Bunca gösterişli törenlerle temeller atılmakta, "kalkınma" edebiyatı sürdürülmektedir. Pekli bu değişimin suyu nereden gelmektedir? "Kalkınma" adı altında emperyalist ülkelere borçlarına kadar borca batılmış ve "borç" faizleri bile ödenemez durumundadır. Yıllardır emperyalistlerce ülkemizin talan edilmesi "kalkınma"

Demirel'in kalkınma demogojisi:

Epey zamandır bir "kalkınma" edebiyatıdır gidiyor. Şatafatlı temeller atma törenleriyle, işsizliği, hayat pahalılığını, emekçi kitlelerin artan sefaletini ve Türkiye ekonomisinin emperyalist devletlere olan ekonomik ve mali bağımlılığını gizleme imkânı yoktur.

Reklamını yaptıkları temeller atma törenleri için artık hangi kapıyı açacakları, kime avuç açacaklarını düşünmekte, bir yandan çeşitli emperyalist ülkelerin parabalarını ülkeye davet ederek, onlara "yatırımları için Türkiye'nin nasıl kârlı bir alan olduğunu" anlatmaya çalışmakta, aynı zamanda, sosyal-emperyalist milyarlık kredi ve "yardım"larına cankurtaran simidi gibi sarılmaktadırlar. Gerçekte Türkiye ekonomisi iflas halindedir.

Derinleşen ekonomik buhranın yükü, emekçi halkın sırtına binmektedir. Hızla artan enflasyon,

AYDINLIK ELESTİRİSİ (III)

bir durumu ifade ederken, milli kurtuluş bir mücadele sürecini ifade eder. İkinci olarak, bağımsızlık mücadelesinin ille geniş halk kitlelerinin uzun süreli mücadelesine dayanması gerekmez, geniş halk kitlelerinin uzun süreli mücadelesi de bağımsızlık mücadelesi adını alabilir, kitle katılımının pek az olduğu bir mücadelede. Oysa milli kurtuluş mücadelesi kavramı hemen akla geniş halk kitlelerinin uzun süreli bir mücadelesine dayanan bir bağımsızlık mücadelesini getirir. Üçüncü olarak, bağımsızlık "görevi" ille büyük alt üst olmaları gerektirmez. Siyasi ve sosyal büyük alt üst oluşturma olmaksızın da bir ulus bağımsızlığını ilan edebilir, siyasi bağımsızlığı olan bir devletin hâkim sınıfları emperyalizmin ekonomik, siyasi, askeri, vb. etkisini zayıflatacak tedbirler alabilirler, ya da hatta emperyalist devletler "bağımsızlık" (siyasi bağımsızlık elbette) verebilirler. Bütün bunların örnekleri herkeşçe bilinir. Oysa milli kurtuluş mücadelesi siyasi ve sosyal büyük alt üst olmaları beraberinde kaçınılmaz olarak getirir. Bunun dışında bir ılgal ayırımı yoktur. Türkiye'nin milli kurtuluş savaşına milli bağımsızlık savaşı da denir. ABD'nin İngiltere'ye karşı savaşının adı da bağımsızlık savaşıdır. Ve milli kurtuluşun söz etmek için ille bir savaşın başlaması olması gerekmez. Her milli kurtuluş hareketi (mücadelenin geçici olarak geredildiği bazı durumlarda) şartlar olgunlaşınca savaşa ya da ayaklanmaya dönmektedir. Ama savaş ya da ayaklanmadan önce de milli kurtuluş hareketi doğar ve gelişir. Milli devrime gelince, emperyalizm bağından önce milli kurtuluş ve milli devrim birbirine hayli yakın terimlerdir. Ama çağımızda, Türkiye'nin milli kurtuluş savaşı gibi milli devrimi zafere ulaştırıramayan milli kurtuluş mücadelesi de vardır. Çünkü çağımızda milli devrimin tam zaferi ancak emperyalizmin sınırları dışına da mümkündür. Sosyalizm doğrultusunda ilerleyen bir yeni demokratik devrim mümkündür. Oysa geniş halk kitlelerinin uzun süreli mücadelesinin kapsayana aynı demokratik devrim doğrultusunda ilerlemeyen hareketlere de milli kurtuluş hareketi denilebilir.

Aydınlık milli burjuva kurtuluşçuluğunun da çok gerisindedir

Emperyalizme bağımlı 3. dünya ülkesi hâkim sınıfları sadece milli devrime değil, geniş halk kitlelerinin uzun süreli mücadelesine dayanan, büyük siyasi ve sosyal alt üst olmaları beraberinde getiren milli kurtuluş hareketine de karşıdır. O, ya dayandığı emperyalist devletin çıkarları gereği, ya da bugünkü gibi proletaryanın ve halkların on yıllardır yürüttükleri mücadelesinin ürünü olan 3. dünya hareketindeki emperyalizme bağımlı hâkim sınıflar gibi bağımsızlık yönünde bazı reformlardan yana olabilir. Ve kendine düşen payı artıran yarı-sömürge statüsünü, tam sömürgeye tercih eder. Emperyalizme bağımlı 3. dünya ülkesi hâkim sınıfları "bağımsızlığı" slogan edindir, ve özellikle günümüz dünyasında edinmektedir. Ama ancak yarı-sömürge yapıyı temelde değiştirmeyecek, bu yapıyı korumaya devam edecek, bazı reformlardan yana olabilir. Çünkü yarı-sömürge yapının yıkılmasına yol açacak adımlar bu sınıfların da so-nu demek olacaktır. "Bağımsızlık" şiarına evet, ama mevcut devlet cihazını sarsmamak, orduyu zayıflatmamak, devrimci alt üst oluşturma yol açmamak, tersine mevcut devlet cihazını, düzeni ve istikrarı sağlamlaştırmak kaydıyla ve yarı-sömürge yapıyı şu ya da bu şekilde korumak şartıyla, işte emperyalizme bağımlı 3. dünya ülkesi hâkim sınıflarının tutumu budur. Aydınlik'in milli bağımsızlık anlayışı da işte bu sınırları içermektedir. Ama, elbette "şimdilik". Günlü gelince Aydınlik daha ileri gitmeye asla "karşı değildir".

Oysa milli burjuvazinin bağımsızlık anlayışı (başlarda da belirttiğimiz gibi, bugünkü Türkiye'de milli burjuvazi daha çok hâkim sınıfların peşinden gitmekte ve mevcut devlet cihazını ele geçirerek, yukarıdan aşağı reformlarla bağımsızlık sorununu çözmeyi hedeflemektedir, ama bizzat halen olanı değil, milli burjuvazinin sınıf durumu gereği en ileri gidebileceği noktayı inceliyoruz) emperyalizme bağımlı hâkim sınıflardan farklı olarak, bir milli kurtuluş hareketini de içerir. Uluslararası tekelci kapitalizmin ağırları içinde sivrime umudu ile

bu ağırlar içinde yok olma gerçeğinin yol açtığı anti-emperyalist tutum arasında, tepe-den inmece reformlarla geniş kitleleri kapsayan devrimci adımlar arasında, devrimle, karşı-devrim arasında gidip gelen milli burjuvazi çağımızda milli devrimden korkan bir sınıftır, çünkü çağımızda milli devrim ancak sosyal devrimle içiçe tam zafere ulaşabilir. Ama milli burjuvazi mevcut devlet cihazını ele geçirerek, tepeden inme reformlarla bağımsızlık umudunu yitirdiği ölçüde geniş halk kitlelerinin uzun süreli mücadelesine dayanan bir milli kurtuluş hareketinden yana olabilecektir. Aydınlik milli burjuvazinin bile gerisindedir. O ancak ılgal şartlarında milli kurtuluş savaşını tanıyır. Böyle kavranan bir milli kurtuluş savaşının ne olup ne olmadığı da belli değildir.

Oysa proleter devrimcilerin kendi bağımsızlık anlayışlarıyla milli burjuvazinin bağımsızlık anlayışı arasındaki sınırı en açık bir şekilde çizmek için bir önem kazanmıştır. Emperyalizm çağında bağımsız bir kapitalist gelişmeyi hayal eden milli burjuvazinin milli kurtuluş anlayışı doğal olarak köklü ve kalıcı bir şekilde emperyalizme karşı olamaz. Emperyalizm çağında bağımsız kapitalist gelişme mümkün değildir. Bu gibi çabaların temelden parçalamaya yönelmediğinden er geç ülke yeniden uluslararası mali-sermayenin ağırları içine girecektir. Bağımsız kapitalist gelişmeyi hayal eden milli burjuvazinin savunduğu milli kurtuluşçuluk, tabiatı gereği emperyalizmin sınırları içinde bir milli kurtuluşçuluktur. Milli burjuvazi anti-emperyalist tutumda ne kadar tutarlı olmak isterse istesin, onun niyetleri ve hayalleri gerçekleri değiştirmez.

Çağımızda yalnızca proletaryanın bağımsızlık anlayışı sonuna kadar tutarlıdır. Çünkü uluslararası mali sermayenin ağırlarından gerçekten kurtulmanın tek yolu emperyalizmin sınırları dışında devrim yoludur. Ancak milli ve sosyal kurtuluşu birleştiren ve sosyalizme yönelen yeni demokratik devrim bağımsızlığı mümkün kılar.

Aydınlık bu söylediklerimize teoride itiraz etmeyecektir. "Ama" diyecektir, "devrim, devrim demekle bir yere varılmaz, şimdi günün görevi devrim değildir. Günün görevi, yarı-sömürge yapıyı tam olarak parçalamayı şimdilik içermeyen (örneğin AET tekel-lerinin ağırlarını parçalamayı şimdilik içermeyen), emperyalizmin şimdilik sınırları içinde ve mevcut devlet cihazını da şimdilik hedeflemeyen, şimdilik orduyu zayıflatmayı amaçlamayan iki süper devlete karşı mücadeledir. Hele iki süper devlete karşı bazı reformlar kazanılmalı, milli bağımsızlık anlayışımızın muhtevası, milli kurtuluşu da, günlü gelince milli devrimi de, hatta sosyal devrimi de içermeye başlayacaktır". İşte size kusursuz bir "süreç olarak taktik" menşevik anlayış!

Aydınlık bağımsızlık mücadelesini devrim tabi kılmamış ne anlama geldiğini bile anlamamıştır. Bugün için Aydınlik'in bağımsızlık mücadelesinden anladığı, iki süper devlete karşı tutum benimseyebilecek herkesin kabul edebileceği muhtevada, yarı-sömürge yapıyı ve mevcut devlet cihazını parçalamayı hedeflemeyen bir dizi sulandırılmış reformdan başka bir şey değildir. Ve Aydınlik bunun devrim doğrultusunda bir aşama olduğunu ileri sürüyor! Ama, bağımsızlık anlayışının muhtevasını daraltmakla Aydınlik, yalnızca nicel olarak daha az şeyler uğruna mücadeleyi kabul etmiş olmuyor. Aynı zamanda, farklı nitelikte şeyler için ve farklı nitelikte yöntemlerle mücadeleyi hedeflemiş oluyor.

Baş düşmanları devrimden vazgeçmek için değil yarı-sömürge yapıyı devrimle parçalamaya mücadelemizi ilerletmek için tespit ediyoruz

Bu aşamada devrimin baş düşmanlarının iki süper devlet ve işbirlikçileri olması, öteki emperyalist devletlerin ve hâkim sınıfların iki süper devletin işbirlikçileri dışında kalan kesimlerinin "bu aşamada" düşman olmaktan, devrimin hedefi olmaktan çıkması anlamına gelmez. Böyle yaparsan AET emperyalizminin ve işbirlikçilerinin hizmetine girmekten başka bir yere varamazsın. Baş çelişme ve baş düşman siyasi kavramlar-

dır. Devrimin alt üst oluşturma işinde baş çelişme ve baş düşmanlar değişir, ama "bu değişiklik devrimin hedeflerini değiştirmez. Değişen yalnızca ana hedeftir. Aydınlik "esas" kavramının ihmal edildiğinden yakınıyor. Esas kavramından da, baş ya da ana kavramından da Aydınlik'in ne anladığı açık: o gün için baş düşmanlar dışında kalanlarla koyun koyuna "devrim" yolunda ilerlemek! Devrimin belli aşamalarında temel görev yerine getirilmesini kolaylaştırmak için, geçici olarak bazı tavizler verilebilir. Örneğin, Çin'de bir süre için toprak devriminden taviz verilmesi gibi. Ya da örneğin bazı emperyalist ülke tekel-lerinin belli ve kesin sınırlamalarla devrimden sonra bir süre daha ülkedeki varlıklarına izin verileceğinin açıklanması gibi. Ama böyle bir durumda yarı-sömürge ya pının parçalanması hedefinden geçici olarak vaz geçilmiş değildir. Sözkonusu olan yarı-sömürge yapının parçalanması hedefinden vaz geçilmeksizin, yeni demokratik devlette kontrollü olarak ve geçici olarak emperyalist sermayenin varlığına izin verilmesidir. Örneğin, Lenin döneminde (devrimden sonra) bazı emperyalist tekel-lerine intiyaz verilmesi gibi. Ama Ekim ihtilalinin Rusyasında bu intiyazlar, emperyalist burjuvazinin boyuna takılan ilimkten başka bir şey değildir. Taviz var, taviz var. "Bugün" milli bağımsızlık anlayışının AET tekel-lerine karşı, dolayısıyla yarı-sömürge yapıya karşı mücadeleyi ihtiva etmediğini, "bugün için" yalnızca iki süper devletin ülkedeki ekonomik varlığına karşı olduğunu açıkladın mı, "bugün için" devrimden vazgeçme tavizini vermiş oluyorsun.

Kaldı ki, bugünkü Türkiye'de devrimci proletaryanın milli bağımsızlık anlayışının muhtevasından baş düşmanlar dışında kalan emperyalist ülkelerin mali-sermayesi lehine devrimci tavizler verilmesi de sözkonusu olamaz. Bugün bu gibi tavizler Aydınlik gibi oportünist bir tarzda değil de devrimci bir tarzda formüle edilse de, oportünist bir taviz olacaktır. Çünkü bugün şartlar böyle tavizleri gerektirmiyor.

Genel olarak devrimden oportünistler de sözeder.Önemli olan bugünkü devrimci görevleri kabul etmektir

Bugün devrimci proletaryanın bağımsızlığı kazanma anlayışının muhtevasını açık-larken, bu anlayışın öteki sınıfların bağımsızlığı kazanma anlayışları ile arasındaki nitelik farklarını açıklamazsın. İki süper devlete karşı olan herkesin kabul edebileceği bir muhtevaya yetinirsen, devrimden, milli ve sosyal devrimden söz etmezsen, "bugün için" en bayağı bir burjuva reformizminin içinde düştün demektir. Devrimci proletaryanın bağımsızlık anlayışı, bugün de, her zaman da bağımsızlığın milli ve sosyal devrimde kazanılması anlayışıdır. Bu devrimci proletaryayı öteki sınıflardan ayırdeden yöndür.

Devrimci proleter tutum öteki sınıflarla yollar çakiştığında devrimci proletaryanın görevinin muhtevasını bu kısma ile sınırlamak değildir. Bu menşevizmdir. Devrimci proleter tutum özellikle böyle noktalarda, sınırlı hedeflerde yolları çakişan sınıfların temelden farklı amaçlarını, temelden farklı yöntemlerini açıklamaktır. Böyle dönemlerde öteki sınıfların tutarsızlıklarını, hedeflerini, yöntemlerini teşhir etmek, devrimci proletaryanın bağımsız sınıf tutumunu (sadece genel olarak değil, o günkü görevler açısından da ve özellikle bu açıdan, çünkü geleceğe ait devrimci görevlerden söz etmeye oportünistler de hazır) açıklamak özel bir önem kazanır.

İki süper devletin ülkemiz üzerindeki sömürü ve tahakkümüne karşı çıkan tek sınıf proletarya değildir. Ve bu iyi bir şeydir.. Devrimci proletarya iki süper devleti ve işbirlikçilerini tecrit etmeli, baş düşmanlara karşı birleşebilecek herkesle birleşmeli, aradaki unsurları kazanmalı ve tarafsızlaştırılabilecek herkesi tarafsızlaştırmalıdır. Ama bu demek değil ki, bu farklı sınıfların iki süper devlete karşı farklı karşı çıkış nedenlerinin, farklı sınıf çıkarlarının, farklı amaçların, farklı mücadeleye anlayışlarının, farklı yöntemlerin üzerine örtmek ve bütün bu farklı sınıf çıkarlarını uzlaştıran bir siyasetle yetinmek gerekir. Bu oportünist cephe anlayışının adı sınıf uzlaşmasıdır, ideolojik uzlaşmadır. Ortak hedeflere karşı birleşebilecek

bağımsızlığı kazanma görevinden de sözediyorum" derken, proleter devrimci sınıf açısına bir ölçüde de olsa yaklaşmış yaklaşmadığını göreceğiz.

Tam bağımsızlığı kazanma, proletaryanın vazgeçilmez görevidir. Ama, bildiği gibi yarı-sömürge bir ülkenin sahip olabileceği ölçüde bir siyasi bağımsızlık; bu ölçüde bir devlet bağımsızlığıyla yetinmeyen, iktisadi, siyasi, askeri, kültürel, vb. bağımsızlığa aykırı bütün ilişkilerle son verme bayrağını yükselten tek sınıf devrimci proletarya değildir. Devrimci küçük burjuvazi de, milli burjuvazi de şu ya da bu ölçüde, şu ya da bu kadar tutarlı bir şekilde bu bayrağı yükseltir. Nitekim özellikle 1960-1974 döneminde ülkemizde devrimci küçük burjuvazi ve çeşitli milli burjuva akımlar ("tam bağımsızlık" mücadelesinde), ülkemizde o dönemde devrimci proleter bir akım olmasından yararlanarak işçi sınıfının ve çalışan halk kitlelerinin başını çektiler. Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelerde şehir ve köy devrimci küçük burjuvazisinin sınıf çıkarıları emperyalizmle temelden çelişir ve devrimci küçük burjuvazi yarı-proleterler, özellikle yoksul köylülerden sonra demokratik halk devriminde proletaryanın en yakın müttefidir. Proletarya ve yoksul köylülükten sonra en devrimci sınıf olan devrimci küçük burjuvazinin tam bağımsızlığı kazanma anlayışı bile devrimci proleter yanın tam bağımsızlık anlayışından temelde farklıdır. Sınıf çıkarıları emperyalizmle, emperyalizme bağımlı tekeli kapitalizmle ve feodal kalıntıları temelden çelişen şehir ve köy küçük burjuvazisi kırdı ve şehirde gelişen kapitalizmin temsilcisidir ve bu sınıfın sosyalizme kazanılması ancak uzun bir süreç içinde mümkün olacaktır. Sınıf durumu gereği proletarya ile burjuvazi arasında yalpalayan devrimci küçük burjuvazinin tam bağımsızlık anlayışı emperyalizmin sınırları dışında köklü bir milli devrimi içerir, aynı zamanda küçük çapta üretim ve kapitalizmin sürekli serpilip gelişmesini de içerir. Bu ise sözkonusu ülkenin eninde sonunda uluslararası tekeli kapitalizmin ağırları içine düşmesi demektir. Devrimci küçük burjuvazinin tam bağımsızlık anlayışına bu tutarsızlık ve yalpalama her zaman yansır. Devrimci küçük burjuvazi ancak proletaryanın sınıf tutumunu benimseydiği ölçüde, ya da tam bağımsızlık uğruna mücadelede ona devrimci proletarya önderlik ettiği takdirde tam bağımsızlık uğruna mücadelede tutarlı olacaktır. Ama bunun için, önce proleter devrimci bir tam bağımsızlık anlayışı gerekir. Oysa Aydınlik'in tüm bağımsızlık anlayışı yanında devrimci küçük burjuvazinin tutumu bile çok daha devrimcidir. Bu bakımdan Aydınlik'in tam bağımsızlık anlayışını eleştirirken küçük burjuvazinin tam bağımsızlık anlayışını incelemeye bile gerek yok. Çünkü, Aydınlik'in tam bağımsızlık anlayışı en çok bir milli burjuva reformcu anlayışdır.

Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelerde burjuvazinin emperyalizmle en az bağı olan kesimini oluşturan milli burjuvazinin sınıf çıkarıları emperyalizmin ülkedeki varlığıyla objektif olarak çelişir. "İki süper devletle iktisadi, siyasi, askeri, kültürel, vb. alanlarda bağımsızlığımıza aykırı olan bütün ilişkilerle son vermek, süper devletlere karşı bağımsızlığımızı her alanda kazanmak." Böyle bir bağımsızlığı kazanma anlayışı ile milli burjuvazinin bağımsızlığı kazanma anlayışı arasında ne fark vardır? Aydınlik'in tam bağımsızlık anlayışı ile 1960-70 arasında milli burjuvazinin ülkemizde yükselttiği tam bağımsızlık bayrağı arasında ne fark var? Fark, sosyal-emperyalist süper devletten birinde sözedilip, ötekinde edilmemesi ise, ÇKP ve AEP de Sovyetler Birliği'nin sosyal-emperyalist bir süper devlete dönüştüğünden ilk kez 1968'de; Çekoslovakya'nın işgalinden sonra söz ettiler, bu bir fark sayılmaz. Aydınlik, bugünkü milli bağımsızlık görevinin muhtevassından sözediyor. Bugün ülkemizde milli burjuvazinin bir kesimi bu muhtevada bir bağımsızlığı kazanma anlayışına evet demiyor mu? Aydınlik, devrimci proletaryanın tam bağımsızlığı kazanma görevinin muhtevassını mı açıklıyor, yoksa milli burjuvaziyle asgari müsterekleri mi tesbit ediyor?

Milli burjuvazinin önemli bir kesimi uluslararası tekeli kapitalizmin ağırları içinde sıvırlı umuduyula bu ağırlar içinde yokolma gerçeğinin yolaçtığı anti-emperyalist tutum arasında yalpalayarak da olsa genel olarak Aydınlik'in savunduğu muhtevada bir tam bağımsızlıktan yanadır. Bir bağ-

ka deyişle, Aydınlik'in savunduğu milli bağımsızlık anlayışı en fazla bir milli burjuva anlayıştır. Ama, devrimci proletaryanın tam bağımsızlık anlayışıyla milli burjuvazinininki arasında dağlar kadar fark vardır. Gerçi bugün ülkemizde milli burjuvazinin büyük bir kesimi süper devletlerin peşinden girmektedir. Ama milli burjuvazinin, bir kesimi de tam bağımsızlıktan yanadır ama her türlü devrim ihtimaline karşıdır. Onun hayali parlamenter yolla ya da darbeci yöntemlerle mevcut devlet cihazını ele geçirmek, ve bu hazır devlet cihazı aracılığıyla tıpkı Aydınlik'in söylediği gibi "iki süper devletle, iktisadi, siyasi, askeri, kültürel, vb. alanlarda bağımsızlığımıza aykırı olan bütün ilişkilerimize son vermek, süper devletlere karşı bağımsızlığımızı her alanda kazanmak" tır. Aydınlik'a soruyoruz: Bağımsızlığı kazanma görevinin muhtevassını açıklarken, kendi "bugünkü" anlayışıyla her türlü devrim ihtimaline bugün karşı olan milli burjuva akımların bugünkü anlayışları arasında hiçbir fark olmadığını mı kanıtlamak istemektedir? Bu soruya hayır demek isterdik, çünkü Aydınlik'in milli burjuva saflara doğru hızla kayması hiçbir kimseyi sevindevermez ve sevindeirmemeli. Ama, cevap evetten başka bir şey olamaz. Tek bir kanıt bile bunu açığa çıkarmaya yetiyor. Milli bağımsızlığı askeri saldırıyla karşı koruma görevinin açıklandığı 3. maddede, halkın bağımsız güçlerini seferber etmekten sözeden Aydınlik, bağımsızlığı kazanma konusunda, "bugünkü" görevleri açıkladığı 2. maddede hiç de böyle bir gerek duymamıştır. Zaten "...proleter devrimcilerinin bugünkü siyaseti ordunun parçalanması ve zayıflatılması amacını taşımıyor." (Aydınlik, sayı 72, sf: 19) diye ilan eden bir akımın, milli bağımsızlığı devrim yoluyla kazanmayı savunup, savunmadığını tartışmaya gerek var mı? Devrim görevinden "bugün için" vazgeçen bir akımın, orduyu zayıflatmayı bile bugün amaçladığını ilan eden bir akımın bağımsızlığı aykırı bütün ilişkilerle "son vermek" için mevcut devlet cihazından başka bir aracı olabilir mi? Bağımsızlığı devrim yoluyla kazanmayı amaçlamak bir akımı proleter devrimci kılmaz, devrimci küçük burjuvazi de bağımsızlığı devrim yoluyla kazanmayı amaçlar. Ama bundan da vazgeçmek her türlü devrimcilik iddiasından vazgeçmek demektir.

Aydınlik "şimdilik" yarı-sömürge yapıyı parçalamayı amaçlamıyor

Aydınlik'in "cephne"yi genişletmek için tam bağımsızlığı kazanma anlayışından verdiği tek taviz bağımsızlığı devrimle kazanma amacından "bugün için" vazgeçmek, mevcut devlet cihazı aracılığıyla "bağımsızlığa aykırı ilişkilerle son verme" hedefi ile yetinmek değildir. Aydınlik tam bağımsızlık hedefinden de çok önemli bir taviz vermiştir. Aydınlik'in "bugünkü" bağımsızlığı kazanma hedefi, iki süper devlet dışında emperyalist devletleri kapsamamaktadır. Söylediği devrimci: "İki süper devletle iktisadi, siyasi, askeri, kültürel, vb. bağımsızlığımıza aykırı bütün ilişkilerle son vermek" Yani "şimdilik" Aydınlik başta AET olmak üzere iki süper devlet dışında kalan emperyalist ülkelerin Türkiye'deki sömürsüne son vermesi, bu ülkeler finans-kapitalinin Türkiye'deki ağırlarını parçalamayı hedeflemektedir. Aydınlik "tam bağımsızlık" tam sözcüğünü söylerken, bu dergiye iltifat etmiş, Aydınlik bugün yarı-sömürge yapıyı hedef alamamaktadır. Sadece iki süper devletin Türkiye'deki ekonomik varlığına karşılık, SSKonusu olan uygulamada (elkoyma sırasında) bir öncelik sorunu değildir. Bağımsızlığı kazanma hedefinin "bugünkü" muhtevassını açıklıyor Aydınlik. Ve bu bağımsızlık anlayışı AET ve diğer emperyalist 2. dünya ülkelerinin sömürsüne son vermesi ihtiva etmiyor. Aydınlik bağımsızlığı devrimle kazanmaktan bugün için vazgeçtiğine göre AET tekellerinin sömürsüne son vermeyi hedeflememesinden daha doğal ne var? Aydınlik 2. dünyanın emperyalist ülkelerini bugün müttefik sayıyor (bildiği gibi Halkın Yolu'nun savunduğu politika 2. dünyayı tarafsızlaştırma politikasıdır). Ama AET vb. nin ekonomik sömürsüne son vermeyi hedeflemeyi, yani Türkiye'nin bir süre daha AET vb. 2. dünya mali sermayesinin sömürsüne açık bir yarı-sömürge olarak kalmasına itirazı olmadığını ilan eden bir siyasi akımın anlayışı "ittifak" da de-

ğildir, teslimiyettir. Aydınlik'in "milli bağımsızlık" anlayışından geriye sadece AET ye bağımlı hakim sınıfların kabul edebilecekleri kadar birşey kaldı. "Cephne" genişledikçe genişledi, ama devrimci proletaryanın bağımsızlık anlayışından da fersah fersah uzaklaştı.

Reformlar ihtilalci mücadelenin bir yan ürünüdür

"Bilinen burjuva safsatası, devrimci taleplerimizden ve sloganlarımızdan bir takım tavizler verirken (örneğin, 'halk egemenliği' yerine 'duma bakanlığı' ya da bir 'aşama' olarak kurucu meclis talep ederken, vb.), bu yetersiz tedbirin gerçekleşme ihtimalini, hem proletarya ve hem de burjuvazinin bir kesimi ondan yana olduğu için arttırmış oluyoruz, der." (Lenin, T.Es.C 12, Kararlar nasıl yazılmalı, sy.238). İşte Aydınlik'in bağımsızlığı devrimle kazanmayı ve yarı-sömürge yapıyı tümüyle yıkmayı bugün için hedeflememe menşevik anlayışının kaynağında bu burjuva safsatasına inanması yatmaktadır. Ama bağımsızlığı devrimle kazanmayı ve yarı-sömürge yapıyı tam olarak tasfiye etmeyi bugün için hedeflememe tavizi, sadece iki süper devletin tahakküm ve sömürsüne reformlarla son verme yetersiz tedbirinin gerçekleşme ihtimalini de azaltmaktan öte bir sonuç vermez. "...Çünkü, sürekli iradesine aykırı olarak burjuvazinin sempatisini kazanmaya çalışırken, kitlelerin devrimci bilincini azaltmış oluyoruz, bu bilinci köreltiliyor ve yozlaştırıyoruz. Kendimizi burjuvaziye, onun monarşi ile (iki süper devletle - HY) pazarlığına adapte ediyoruz ve böylece kitlelerin ihtilalci mücadelesinin gelişmesine zarar veriyoruz. Bütün bunların sonucu olarak reformlar bu taktikler sonucu ya hiç gerçekleşmiyor, ya da katıksız aldatmaca oluyorlar. Reformlar için tek sağlam temel, onların hayal ürünü olmayacaklarının, halkın çıkarına kullanılabileceklerinin tek ciddi garantisi, sloganlarının düzeyini alçaltmayan proletaryanın bağımsız ihtilalci mücadelesidir... Kitleler, arasında ihtilalci ajitasyonu arttırmalıyız; tam olgunlaşmış ve azaltılmamış sloganlarımızı daha geniş alanlara yaymalıyız; onları berraklaştırarak geliştirmeliyiz -bu şekilde en iyi bir sonuç olarak devrimin tam zaferini yakınlaştırmış olacağız, ve en kötü bir sonuç olarak da (duma bakanlığı, evrensel, ama dolaylı seçim, vb. gibi) bazı yarım tavizler ele geçireceğiz ve kendimize onları devrimin bir silahına dönüştürme imkanını sağlamış olacağız. Reformlar devrimci proletaryanın sınıf mücadelesinin bir yan ürünüdür. Bu yan-ürünü ele geçirmeyi 'kendini' isimimizi yapmak liberal burjuva reformizmine düşmek demektir." (aynı eser).

Aydınlik devrimci kavramları burjuvazi için kabul edilebilir reformcu kavramlara dönüştürüyor

Aydınlik'a göre milli bağımsızlık mücadelesinin sadece "bir işgal durumunda milli kurtuluşu da kapsayan geniş bir muhtevası" olur (Aydınlik, s.64, sf.31). İşgal dışında milli bağımsızlık, milli kurtuluşu kapsamaz! Doğrudan bir işgal olmadığı halde 3. Devrimci İç Savaş döneminde Milli Kurtuluş Savaşı diye adlandırılan ÇKP herhalde yanılıyor olmalı! Bağımsızlık görevinin muhtevası konusunda emperyalizme bağımlı 3.dün ya ülkesi hakim sınıflarının sınıf tutumunu benimseyen Aydınlik'in milli bağımsızlık, milli kurtuluş, milli devrim gibi kavramlar konusunda Marksist-Leninist bir yaklaşımının olmaması doğaldır. Aydınlik'a göre işgal ve devrim durumu yoksa proletarya reformlar yoluyla bağımsızlığın kazanılması (ve korunması) ile yetinmeli ve böylece reformlardan yana herkeşle birleşebilmeli. İşgal durumunda milli kurtuluşun görevi milli kurtuluşu da artık kapsayabilir. Devrim durumu doğduğunda ise artık bağımsızlık milli devrim meselesi haline gelir! Aslında mesele Aydınlik'in bütün bu terimlerin anlamını ve kapsamını bilmemesi değildir. Kürt milli meselesi sözkonusu olunca terimlerde çok hassas olan Aydınlik, Kürt milletine milli devrim yapmayı yasaklayan Aydınlik, konu iki süper devlet olunca en çıplak bir burjuva reformizminin platformuna atlıyor.

Milli kurtuluş hareketi için ille işgal şartı gerekmez. Bağımsızlık ile milli kurtuluş arasındaki ilk fark, bağımsızlık

sosyal faşist töb-der yönetimi URLA şubesini KAPATTI

TÖB-DER'in başına çöreklenen sosyal-faşist G.Cazioğlu kiliği yurtsever, devrimci öğretmenlere 5 Şubat Ankara mitinginde başlatmış saldırıyı sürdürüyor. 20 TÖB-DER şubesinin yönetim kurullarına isten el çektilir. Rus işbirlikçisi Gazioğlu kiliği saldırılarla, feshetmelerle yurtsever öğretmenlerin mücadelesini bastırabileceğini sanıyorsa aldanıyor. Her feshetme TÖB-DER saflarında yeni URLa şubeleri doğuracak; sosyal-faşist yüzlerini daha da açığa çıkaracaktır.

Aşağıda TÖB-DER, URLa Şubesi başkanlığının sosyal-faşist Gazioğlu yönetiminin saldırılarını protesto eden yazısını yayınlıyor. URLa Şubesindeki devrimci öğretmenlerin saldırılara boyun eğmeyen tavır bütün öğretmenlere örnek olsun.

URLA TÖB-DER şubesi sosyal faşistleri PROTESTO EDİYOR

"HALKIN YOLU" Gazetesine; Yirmi TÖB-DER Şubesi TÖB-DER Genel Sekreteri Mustafa Düzgün imzasıyla 20/4/13 sayılı TÖB-DER şubelerine genelgede 5 Şubat eylemlerindeki tavırlarından dolayı;

Gaziantep, Üsküdar, Uşak, Kırşehir, Bala, Kayseri, Pazar, Mazgirt, Hozat, Pülümür, Pertek, Seyitgazi, Afşin, Sungurlu, Kangal, Dursunbey, Akçadağ, İnebolu, Eşme, Viranşehir şubelerinin kapatıldığı açıklanmıştır.

Biz URLa TÖB-DER Yönetim Kurulu olarak bu kararı yanlış ve mak-satlı buluyoruz.

Demokratik kitle örgütü olan TÖB-DER muhakkak ki görüş ayrılıklarını da barındırabilir.

TÖB-DER'in genel merkezine çöreklenen revizyonist Gültekin Gazioğlu yönetimi kendi tekkeci ve çıkarıcı görüşlerini TÖB-DER'e hakim kılmağa çalışmaktadır. TÖB-DER içindeki Proleter Devrimci görüşlere tahammül edemeyen genel merkez bu tavrı ve kararı anti-demokratik ve faşist bir uygulamadır.

Biz bu anti-demokratik ve faşist nitelikte kararı protesto ediyor ve kınıyoruz.

URLA TÖB-DER Şb. Bşk. Hüseyin DEMİRCİ	Yazman Aydoğan ÖNGÖREN	Sayman Şerafettin
Üye		Üye

Zindanlar boşalsın, genel af!

Adana cezaevindeki yoldaşlarımıza selam!

Biz İzmir'den bir grup proleter devrimciyiz. Gazetemizde çıkan mektuplarımızı ilgiyle takip ediyoruz. Onlardan yeni bir direnme ruhu kazanıyoruz. Anlıyoruz ki artık direnişimiz daha da büyüdü ve emin, sadık savaşçıların elinde. Günden güne de büyüyor. Bu sağlıklı büyüme halk düşmanlarını daha da tedirgin etmekte, daha da azgınlaştırmakta. Ama onların çukluklarını biz "çakalların uluması" diye görüyor ve mücadele-mize daha da sıkı bir tarzda sarılıyor.

Onlar büyüyen direnişimizden, yaklaşan onların, yıkılacak kalelerinin, saltanatlarının, mahvolacak dünyalarının acısını hissediyorlar... Ama umut bizdedir; yenilmeyen halkta ve O'nun Marksist yolundadır. Bu boş bir hayal değil artık; çünkü günden güne büyüyen kavgamızı her geçen gün daha da bilgili daha da disiplinli ve daha da savaşçı bir kararlılıkla sürdürüyoruz. Gün geçtikçe yeni fedakarlıklar, yeni mücadele biçimleri ile saflarına halkı topluyor. Artık yeni 15-16 Haziranlar uzak değil, tıpkı 1905 yenilgisinden sonra Rus Bolşevik Proleterle-

rinin dediği gibi: "Yeni 1905 ler gelecek"

İşte biz de bugün "yeni Pro-filolar, yeni 16 Haziranlar yaratacağız" diyoruz.

Ve bizler, sizin içeride sürdürdüğünüz mücadelemizden şu sonucum bir kez daha doğruluğunu görüyoruz.

"NE POLİS NE JANDARMA KURŞUNU, NE İŞKENCE TEZGAHLARI, KARANLIK

ZİNDANLAR HALKIN MÜCADELESİNİ DÜRDÜRÜMÜZ!"

Ve bizler bu mücadeleye en ufak katkısı olanları bile unutmayacağız. Ölen yoldaşlarımızı mücadelede yaşatacak, hapisteki yoldaşlarımızı en canlı parçalarımız sayarak sürdürüreceğiz kavgamızı... Onların mücadelesinde aldığımız güçle bir kez daha hıncılı, bir kez daha öfkeyle yürüyeceğiz zulmün, haksızlığın üstüne. Onların hapislerini de, işkence tezgahtarları da onların başlarına çekeceğiz.

DÜNYADA EN ONURLU ŞEY DEVRİM İÇİN ÖLMEKSE, BİZ DE BİR KEZ DAHA DİRENENLERE SELAM OLSUN DİYÖRÜZ!

YIKILSIN ZİNDANLAR! BÜTÜN SİYASİ VE DİĞER TUTUKLULAR BIRAKILSIN!

HALKIN YOLU'NA

Yurtsever, devrimci, demokrat öğretmen ve memurlar TÖB-DER, TÖB-DER ve TÖB-DER, revizyonist yöneticiler tarafından ihraş ediliyorlar. TÖB-DER genel merkezi, yönetimleri devrimcilerin elinde olan şubeleri feshetmek örgütün bütünlüğünü, bağımsızlığını ve örgüt içi demokrasiyi yok etmektedirler.

Biz, yurtsever anti-faşist öğretmenler birliği, yurtsever devrimci öğretmen, devrimci derle-niş gurubu, devrimci demokrat öğretmen gurupları bu tasfiye ve ihraçlara karşı birlikte mücadele etmeye karar verdik.

TÖB-DER, TÖB-DER ve TÖB-DER, bu anti-demokratik uygulamaları tüm halkımıza duyurup, onun da bu uygulamalara karşı çıkmasını sağlamak için bir imza kampanyası açmış bulunuyoruz.

Halkın Yolu'nda bu kampanyamızı destekleyeceğine ve bu kampanyayı halkımıza duyuracağına inancımız tamdır.

SOSYAL-FAŞİSTLERİN OYUNLARI-NI BOZALIM!
ÖRGÜTLERİMİZE SAHİP ÇIKALIM!

Not: İmza kampanyasının metni iliahtir.

HAZIRLAMA
TÖB-DER Genel Merkez, 21 yurtsever ve devrimci şube yönetimini feshederek, yöneticilerini ve ağırlarını 100'ü aşkın öğretmeni örgütlen atma planlarını yürürlüğe koymuştur.
Aynı şekilde TÖB-DER Genel Merkez de devrimcilerin yönetiminde bulun duşu şubelere baskın yapmak ve devrimci, demokrat, yurtsever memurları bu üyüştürme tasfiye etmeye çalışmaktadır.
Bizler, aşağıda imzaları bulunan yurtsever, demokrat ve devrimciler olarak; TÖB-DER, TÖB-DER ve diğer pek çok kuruluştaki düşüncelerinden ötürü tasfiye edilerek atılan öğretmen, memur ve işçilerin yanında olduğumuzu belirtir; anti-demokratik ve ösünde karşı devrimci olan bu girişimleri epe-dette protesto ederiz.
ADL SOYADI
KİŞİLİĞİ
İMZA
Not: Toplanan imzaların P.K. 254-Ülusu/Ankara adresine gönderilmesi gerekir.

YURLARDAKİ POLİS TERÖRÜ GENÇLİĞİ YILDIRAMAZ

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da polis, " arama yapıyoruz" bahanesiyle devrimci öğrencilerin kaldığı Site Yurdunun kapılarını kırarak yurda girdi, 500'e yakın öğrenci gözaltına alındı. Devrimci öğrenciler götürüldükleri I. Şubede dövüldü, işkence yapıldı. Devrimci öğrencileri yurtlarından atmak için, yıldırım için işkence yapıldı.

Artık faşist ve polisler o kadar azgınlaşmışlardır ki bir gecede 500'e yakın öğrenciyi gözaltına alabilmektedir, dayak atmaktadır. Aynı gece devrimci öğrencilerin kaldığı Nigde yurduna önce polis, panzerle kapıları kırarak içeri daldı. 1- kılacağız. Ve mücadelemizle hal çerde bulduğu öğrencileri gözaltına almak üzere götürdü. Arkasından Sakarya yurdundan çıkan faşistler Nigde Yurduna ateş açtı ve yurdu benzin dökerek yakmaya giriştiler. Çevredeki halk, yangını söndürmeye çalışırken, polisler keyifle seyrettiler.

Polisler devrimcilerin yurtlarına baskın yaparken çelik yeleklili, tomsonlu, panzerli tam tecihtattılar. Öğrencilerin eşyalarını alt üst ettiler. Faşistlerin kaldığı Sakarya, Kocaeli, Trabzon ve Maraş yurtlarına dokünulmadı. Burada mevzilenen, ka-

Daha önce Site yurdunu kapatan teşebbüsünü mücadelesiyle nasil boşa çıkardı ise Site devrimci öğrencileri yurtlarını fashistlere bırakmayacaktır.

BUCA CEZAEVİNDE MAHKUMLAR FAŞİST ZULME İSYAN ETTİ

Mahkumlar üzerindeki faşist baskılar dayanılmaz bir hal almıştı. En rezil işkenceler mahkumlara yapılıyor, yeni işkence usulleri keşfediliyordu. Buca cezaevinde işkencenin bir şekli de torbaya mahkumla bir kedi konuyor, dayakla canavarlaşan sediye torbadaki mahkum parçatlatırılncaya kadar dövülüyor du. Bu işkenceyle bir mahkum komalık oluncaya kadar dövüldü. Daha akıl almaz baskı, işkence, hakaret Buca Cezaevinde cirit atıyordu. Bunlar iktidarlarını, hapishaneler, ordular, bürokrasi ile ellerinde tutan sömürücülerin nasıl aşağılık, gözü dönmüş katiller olduğunu gösteriyor. Cezaevine layık olan esas katiller, işkenciler, rüşvetçiler, halkımızın ekmeğiyle kanyla yaşayarak gün dolduranlar, elini kolunu sallayarak dolışanlardır. Onlar, layık

oldukları yere binlerce gadre uğramış horlanmış halkımız karşısında hesap vererek gönderileceklerdir.

Buca cezaevinde isyan ettirici eziyet ve faşist baskılara karşı mahkumlar topluca direndiler, karşı koydular. Ve cezaevlerinde de kendi kurtuluş yolunu her gün açıkça kavrayan, mücadelesinin ve düşmanlarının tek tek kişilerle olmadığını gören mahkumlar da cezaevlerinde de mücadeleyi yükselteceklerdir. Dışardaki milyon onları acısına ortak oluyor, paylaşıyor. Her yerde "zindanlar boşalsın" diye haykırıyor. Doğru yolu gördükçe ve düşmanlarını tanıdıkça zulmün kale kapıları, kırılacaktır.

ZİNDANLAR BOŞALSIN!
BÜTÜN MAHKUMLAR SERBEST BIRAKILSIN!

Bu 1 Mayıs'ta daha güçlü haykırılım:

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLESİN

HALKIN YOLU, 15 GÜNDE BİR ÇIKTIĞINDAN, 1 MAYIS, HALKIN KURTULUŞU VE HALKIN BİRLİĞİ İLE ORTAK DOZENLEME ÇAĞIRISINI, VAKİT GEÇİRMESİZİN DUYURMAK İÇİN, HALKIN KURTULUŞU 51. SAYIYA ŞU AÇIKLAMAYI VERMİŞTİR:

"Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği"nin 1 Mayıs işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü'nü ülke çapında güçlü bir şekilde kutlama çağrısı ile Aydınlik ve Kürt marksist-leninistlerini ortak organizasyonun dışında bırakma kararlarını gelişikli görmekteyiz. Bu çağrıya hakim olan anlayış doğru bulmuyoruz. Bu anlayış proletar devrimcilerin birliği konusundaki platform ve bu platforma dayanan önderlik ikelerimize ters düşmektedir.

Ancak, bugün proletarya ve halkın güçlerini bölecek, böylece devrimci proletar akımı zayıflatacak ayrı bir kampanyayı da proletarya ve halka karşı sorumsuzluk olarak görüyoruz. Oysa ki, proletarya ve halka karşı sorumlu olmak da bir marksist-leninist ilkidir. Bu sebeple, bütün eleştiri hakımızı muhafaza ederek bu kampanyaya katılıyoruz. Meselenin gelişimi ve bu konudaki ayrıntıla eleştirimizi önumümüzdeki sayılarda yayınlayacağız.

Bu 1 Mayıs'ta dünyanın birçok ülkesinde işçi sınıfı aynı anda şartelleri indirecek, dilleri, ırkları, dinleri farklı ama inançları bir, davaları ortak olan çeşitli milletlerden işçiler bir araya gelecekler ve hep birlikte haykıracaklar; "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşsin!" Bu büyük çağrı dünyanın bir ucundan bir ucuna kadar devrim dünyasının güçlerini, milyonlarca çalışan insanı, proletaryayı şevkle ayağa kaldıracaktır. İşte devrimin genç ve geleceği temsil eden güçleri; kuracağımız dünya sizlerin elleri üstünde yükselecek!

Bizler, Türkiye proletaryası ve çeşitli milliyetten halkımız da dünya işçi sınıfı ve ezilen halklara ellerini birleştirmeli, kenetlenmelidir, yaklaşan 1 Mayıs bayramını en geniş ve güçlü bir şekilde kutlamaya hazırlanmalıdır.

1 Mayıs bayramının çağrısı her lesine güçlü bir sestir ki, her yıl milyonlarca işçi kitlelerini

ayağa kaldırmakta, ezilen yığınlar kendilerini aşağılayan ve ezen zalimlere karşı mücadele isteği yaratmaktadır. Çünkü 91 yıl önce 1 Mayıs günü Amerikan işçi sınıfı 8 saatlik işgünü ve ücretlerin yükseltilmesi için ülke çapında bir genel grev başlattığında, kapitalizmin sömürü çarkında 14-16 saat çalışan çeşitli ülkelerin işçileri arasında bu mücadele geniş bir destek buldu. Ve haykıldılar: Yaşasın 8 saatlik iş günü! Bu mücadele, işçi kitlelerini yalnızca ve tek başına kurtuluşa götüremeyen 8 saatlik çalışma ve ekonomik hakların elde edilmesi ile sınırlı kalmadı. Çünkü kendilerini yoksulluk ve sefaletle iten, onları acıya boğan kapitalizmin sömürü ve vahşetine karşı 8 saatlik işgünü için birleşen, örgütlenen yığınlar, yine bu mücadele içinde bu çarkı yıkp parçalayacakları günler için sınıadı ve eğitildiler. 1 Mayıs'lar her yerde gelecek aydınlık günlerin hazırlık okulları oldular. 1 Mayıs burjuvazinin büyük tepkisi ve şiddeti ile karşılaştı. Sömüren sınıflar, 8 saatlik işgünü kabul etmek zorunda kaldıkları halde 1 Mayıs'lara düşmandılar. O gün fabrikalarda, demiryollarında, karanlık izbe atölyelerde kin bilenin, ağzından ağıza bir türküdür dolaşır, milyonlar kenetlenir.

Ülkemizde emperyalizme bağımlı büyük burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarı geçmişte kutlanan 1 Mayıs'ları unutmamak, tarihin karanlıklarına gömmek istemektedir. Onların korktukları ve unutmamak istedikleri, İstanbul sokaklarında göğsüne kırmızı karanfiller takarak işçi tulumuyla yürüyen 1921'lerin ve daha sonra kutlanan 1 Mayıs'ların devrimci mirasıdır. Bu devrimci geleceğin yaşaması, canlandırılması her yanı çatırdayan, gelişikleriyle alabildiğine derinleşen yarı-sömürge, yarı-feodal yapının yıkılışı hızlanacak, geçmiş devrimci geleceğe sahip çıkarak, proletarya, kendi birliğini ve dayanışmasını güçlendirecektir.

İşçi sınıfı birliğini güçlendirmeli, daha fazla işçiyi mücadeleye katarak, saflarını sıklaştırmalıdır. Küçük bir ekonomik hak için mücadelede işçilerin sınıf birliği ve dayanışması için bir adımdır. Çünkü bu mücadelede işçilerin kendi sınıfları ile sömürücü hakim sınıflar arasındaki çıkar çatışmalarını daha açık ortaya çıkararak ve şiddetlendirir, geniş işçi kitlelerini eğitir, bir-

leştirir. Bugün işçi sınıfının birliğinin ve dayanışmasının önündeki en önemli engel binlerce işçinin toplandığı Türk-İş ve DISK'in yönetiminin faşistlerin ve sosyal-faşistlerin elinde olmasıdır. Binlerce işçiyi birleştiren bu örgütlerde işçi sınıfı kitlelerinin iradesi değil, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin sınıf çıkarları hakimdir. Onlar işçi sınıfının birliğini bölmekte, mücadeleyi güçsüzleştirip, engellemekte ve baltalamaktadırlar. Faşist sendikacıların fabrikalara yerleştirdiği komandolar, işçilere saldırma, tehdit, katliam ve silah zoruyla işçileri yıldırma, bölmeye çalışarak can güvenliğini ortadan kaldırmışlardır. İşçiler can güvenliğini ortadan kaldıran faşist can nilere karşı fabrikalarda örgüt-lü, kararlı bir mücadele yürüterek kendi birliklerini sağlayabili-rlirler ve sağlamalıdır.

DISK içindeki Rus işbirlikçisi revizyonistler, Profilo ve DGM'lerde olduğu gibi işçilerin direnişini kırmaya çalışırken, işçi sınıfının gelişen mücadelesi onları 1 Mayıs'ı kutlamaya zorluyor. Geçen yıl DISK yöneticilerinin düzenlediği 1 Mayıs mitingine toplanan yüzbinler Ülkemiz işçi sınıfı mücadelesi ve uyanışının eriştiği düzeyi ortaya koymuştur. İşte, işçi sınıfında bu devrimci canlanma DISK içindeki sosyal-faşistlerin geniş yığınlarla gelişiklerini derinleştirmekte, onlar yığınlarını mücadelesinin kendi sosyal-faşist denetimleri dışında gelişmesinin önüne geçmek mücadeleyi kendi kontrolleri altına almak amacıyla 1 Mayıs'ta miting düzenlemekte, böylece de yığınların uyanışına ayak uydurmak zorunda kalmaktadırlar. Onlar 1 Mayıs'tan gelecekte Rus sosyal emperyalizminin çıkarlarını daha iyi kollayabilecek için bir zemin olarak yararlanırlar. Yüzbinlerin toplandığı miting alanında sosyalizme ve uluslararası işçi sınıfının dayanışmasına küfrederek gerçek işçi sınıfına düşman olduklarını ortaya koymuşlardır. Ama onların içine düştükleri gelişik de buradadır. Çünkü yeni yeni de olsa devrimci sloganların yığınlar arasında benimsenerek yaygınlaşmasının önüne geçemiyor, yada bu devrimci sloganların haykırılmasını engellemek için İGD'li sosyal-faşistlerin sopalarına ihtiyaç duyorlar. İşçileri revizyonistlerin, kendi mücadelesinin ve sınıfının birliğinin engeli olduğunu sosyalizmi kavrayarak ve öğrenerek, öte yandan da DGM'lere karşı ge-

12 nisan 1977

nel grevde olduğu gibi yaşayarak öğreniyor.

İşçi sınıfı Türkiye devriminin kendine yüklediği önder rolü yeri ne getirebilmek için kendi sınıf birliğini sağlamalı, dayanışmasını güçlendirmelidir. Proleteryanın sınıf birliğini sağlamanın en önemli adımlarından biri sendikaların faşistler veya sosyal - faşistlerden temizlenmesi için mücadeleyi hızlandırmaktır. Bunun için en geniş yığınları 8 saatlik işgününün her zaman uygulanması, iş güvencesi ve can güvenliği, sen dika hürriyeti gibi acil talepler uğruna mücadeleye seferber etmeliyiz. Her acil talebi elde ettiğimizde sağladığımız başarıyla, kitlenin desteğini alarak bütün işçileri sendikalarımızdaki düşmanları yıkmaya hedefi doğrultusunda örgütlemeliyiz. Onların ellerindeki mevzilerin ele geçirilmesi ve teker teker inatçı ve uzun bir çalışma ile fabrikalarda ve sendikalarda işçi kitlelerinin devrimci iradesinin hâkim olmasıyla gelecek 1 Mayıs'ları işçi sınıfına yaraşır şekilde kutlayacağız.

İşçi sınıfının eylemini bir üst düzeye çıkarabilmek; işçi ve yoksul köylülerin ileri unsurlarının proletarya partisini yaratmak için bir adım olan proletar devrimci hareketin birliğini sağlama mücadelesine daha sıkı sarılmayı gerektirir. Bu mücadeleye aktif olarak işçi ve yoksul köylülerin katılması Marksist-Leninist partinin yeniden yaratılması mücadelesini hızlandıracaktır. İleri işçi ve yoksul köylüler kendi sınıfını birliğini geliştirmek ve bütün halka önderlik edebilmenin tek ve gerçek bir Marksist - Leninist partinin yaratılmasıyla sağlanabileceğini bir an bile unutmamalıdır.

Profilo'da şehit vererek direnen işçinin, Uşak'ta faşistlerin üstüne yürüyen halkın, Korit'te ağalara karşı duran köylülerin, ezilen Kürt ulusunun mücadelesi ve tek tek süren her mücadele birleşmeli, örgütlenmeli ve tek bir bayrak altında toplanmalıdır. Toplanmalıdır ki, zulme karşı sıkılan milyonlarca yumruk, tek bir yumruk tek bir yürek olsun aynı hedefi vursun.

Bütün halk sınıflarının mücadelesini tek bir hedefe yönlendirecek, kitlelerin ileri unsurlarını, yigiti, fedakar öncülerini bağrında toplayacak olan proletaryanın devrimci partisidir. Bu parti, işçi sınıfı ve çeşitli milliyetten halkımızın yıllardır süren mücadelesi ve geçmiş devrimci mirasına sahip çıkarak devrimci işçi ve yoksul köylülerin elleriyle yeniden yaratılacaktır.

İşçi sınıfının birliğini ve dayanışmasını güçlendirelim. 1 Mayıs işçilerin bütün bir topluma devrimde önderlik edebilecek tek sınıf olduğunu ortaya koyan bir gündür. O halde işçi sınıfının ve bütün halkın öncüsü proletarya partisini yeniden yaratma uğruna güçlerimizi birleştirelim. 1 Mayıs proletar devrimcilerin birliği yolunda bir adım olsun.

YAŞASIN 1 MAYIS! YAŞASIN ULUSLARARASI İŞÇİ SİNIFININ BİRLİĞİ, DAYANIŞMASI! BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞSİN!

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ'NİN
İNŞASI
VE
PARTİ YAŞANTISI

TİRAN 1974

KOMÜN YAKINLARI

AYDINLIK ELEŞTİRİSİ (III)

Bilindiği gibi Aydınlik dergisi, bugün Türkiye'de devrimci proletaryanın merkezi görevinin milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık olduğunu savunmaktadır. Aydınlik'a göre, "bugün faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeleyi de, toprak devrimi mücadelesini de, milli zulme karşı mücadeleyi de, emekçi halkın acil talepleri için verdiği mücadeleyi de bu hedefe (milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık hedefine, HY) tabi kılmalıyız." (Aydınlik, sayı 60; sf.10).

Biz bu yazıda merkezi görevin ne olması ne olmaması gerektiği üzerinde tartışmayacağız. Bugün Türkiye'de dış gelişmelerin şimdiden iç gelişmeleri tali kılacak kadar önem kazanıp, kazanmadığı üzerinde, merkezi görevin şimdiden milli bağımsızlık görevi mi olduğu, yoksa halen bağımsızlık ve demokrasî mücadelesine mi merkezi görev olarak sarılmamız gerektiği üzerinde tartışmayacağız. Bu bir başka yazıda incelenecektir.

Halkın Yolu bugüne kadar savunduğu bütün tezlerini, bugün merkezi siyasi görevin milli bağımsızlık olarak ele alınmasını ülkemizin ve dünyanın gerçekleri ile uyuşmadığını tesbit etmiş ve bizzat milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık görevini merkezi siyasi görev olarak ele almanın sınıf uzlaşmacılığına götüreceğini açık bir şekilde koymuştur. Aydınlik'ın sınıf uzlaşmacısı oportünist tezlerinin arkasında sadece yanlış merkezi siyasi görev tesbiti yatmaktadır. Aydınlik aynı zamanda milli bağımsızlık siyasetini de oportünist bir tarzda savunmaktadır. Biz bu yazıda ve gelecek sayılardaki yazılarımızda Aydınlik'ın tezlerini esas olarak bu açıdan eleştireceğiz.

Aydınlik'ın milli bağımsızlık mücadelesinden ne anladığını tartışacağız. Aydınlik merkezi görev olarak tesbit ettiği milli bağımsızlık görevini devrimden koparıyor mu koparmıyor mu? Tesbit ettiği merkezi görev işçilerdeki genel siyaseti devrimci proletar bir siyaset midir, değil midir? Tartışacağımız budur. Proleter devrimci olduğunu söyleyen bir siyasi akımın genel olarak milli bağımsızlık konusunda doğru ya da yanlış yaklaşması çok önemlidir. Ama hele bu akım, milli bağımsızlığın merkezi görev olduğunu söylüyorsa, milli bağımsızlık sorununa yaklaşımı o akımın bütün gelişmelerini belirlediğinden daha da önemlidir. Bilindiği gibi, milli görevlere ilişkin olarak milli bağımsızlık, milli kurtuluş ve milli devrim gibi çeşitli terimler vardır. Aydınlik Dergisi (aynı şekilde HY dergisi ve dünyadaki pekçok proleter devrimci akım) milli bağımsızlık terimini kullanmaktadır. Ama bütün bu akımlar milli bağımsızlık terimini neden kullanıyorlar? Her birinin milli bağımsızlık görevinden anladığı nedir? HY, Aydınlik dergisiyle milli bağımsızlık kavramının muhtevasında anlaşılıyor mu?

Bu çok önemli bir sorundur. Çünkü, bilindiği gibi milli bağımsızlık terimi yalnızca devrimci proletaryanın ya da genel olarak devrimci halk sınıflarının kullandığı bir terimdir. Türkiye gibi ülkelerde, devrim ve karşı devrim arasında gidip gelen milli burjuvazi de milli bağımsızlığın kazanılmasını slogan edinebilir. Kaldı ki, yarı-sömürge ülkelerde karşı-devrimci sınıf ve tabakalar, emperyalizme bağımlı büyük burjuvazi ve büyük toprak sahipleri de milli bağımsızlığın (devlet egemenliğinin, toprak bütünlüğünün) korunmasından söz edebilmektedirler. Toplumun hemen bütün sınıf ve tabakalarının şu ya da bu şekilde slogan edindikleri bir terim olan milli bağımsızlığın farklı sınıflar için farklı olan muhtevası incelenmeksiz devrimci proletar bir siyaset izlemek mümkün değildir.

Proleter devrimci olduğunu söyleyen bir akım milli bağımsızlık bayrağını yükseltirken devrimci proletaryanın bayrağını mı yükseletiyor, yoksa milli burjuvazinin mi, hat ta yoksa devlet iktidarının elinde bulunduran emperyalizme bağımlı büyük burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin bayrağını mı? Bu belirleyici önemde bir sorudur.

Devrim "bir ordunun belirlenmiş bir noktada mevziye girerek 'biz sosyalizme yanayız' ve bir başka ordunun da bir başka noktada saf tutarak 'biz emperyalizmden yanayız' diyeceği" "saf" bir olay değildir (Lenin, Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı, Sol Yayınları, s.201).. Hele demokratik devrime farklı amaçlar uğruna, farklı araçlar ve farklı yöntemlerle çeşitli sınıflar katılırlar. Proletaryanın

AYDINLIK'IN BAĞIMSIZLIĞI KAZANMA ANLAYIŞI YARI-SÖMÜRGE YAPIYI PARÇALAMAYI HEDEFLEMİYEN REFORMCU BİR ANLAYIŞTIR

sadece demokratik devrimde değil, sosyalist devrimde de tek başına savaşmasını istemek, devrimden vaz geçmekle birdir. Bunun da ötesinde tarihin belli anlarında, devrim yolunda ilerleyen proletaryanın yolu iflah olmaz karşı-devrimci sınıf ve tabakalarla da çakışabilir. Böylesine birbirine zıt akımların, zıt sınıf çıkarlarının çakıştığı noktalar tarihin akışı hızlanır, alt üst oluş derinleşir. Üzünde uzlaşmaz amaçlar uğruna ve birbirine tümüyle zıt yöntemlerle mücadele eden sınıfların yollarının çakışmasından korkmak, bu çakışmadan kaçınmaya çalışmak, devrimden, devrimci alt üst oluştan korkmak demektir. Bu meselenin bir yönüdür.

Ama, meselenin bir de öteki yönü vardır. Belli noktalarda yolları çakışan sınıfların mücadelelerinin hedefi, muhtevası ve yöntemi arasındaki fark. İşte bu farkı küçümsemek, bu farkın gözlerden kaçabilmesine izin vermek ve hele bu farkı silmek, devrimci proletar sınıf tutumunu terketmek demektir. Bu menşevizmdir. Bu oportünizmdir.

Türkiye'de devrimci proletarya milli bağımsızlık bayrağını yükseltecek midir? Elbette yükseltecektir ve yükseltmektedir. Öyle aşamalar olacaktır ki (Aydınlik'a göre şimdiden o aşamadayız), bütün öteki görevler milli bağımsızlık görevine tabi olacaktır. Öyle dönemlerde devrimci proletaryanın yükselttiği ana bayrak milli bağımsızlık bayrağı olacaktır. Ve öyle dönemlerde, devrimci proletaryanın yolu sadece milli burjuvazi ile değil, milli bağımsızlık şiarını çeşitli etmenlerle benimsyen emperyalizme bağımlı büyük burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin bir kesimiyle de çakışabilecektir. Ama işte böyle dönemlerde bütün mesele bu farklı sınıfların benimsedikleri milli bağımsızlık şiarlarının muhtevaları, hedefleri ve yöntemleri arasındaki farkı göz ardı edip etmemedir. Devrimci proletaryanın yükselttiği milli bağımsızlık bayrağı ile milli burjuvazinin yükselttiği bağımsızlık bayrağı ve emperyalizme bağımlı hakim sınıfların yükselttikleri "milli bağımsızlık" bayrağı aynı bayrak mıdır? Devrimci proletaryayı bu öteki sınıflardan ayıran, ötekilerin de benimsedikleri milli bağımsızlığa ek olarak devrimci hedefleri olması mıdır? İşte bu noktada menşevizm ile bolşevizm arasındaki temel farklardan biri belirir. Bu nokta oportünizmle Marksizm-Leninizm arasındaki en önemli ayırım noktalarından biridir.

1971 öncesinde ülkemizde M.Belli oportünizmi diğer noktalar yanında, özellikle bu noktada kafaları bulandırmış ve Marksist Leninist klasiklerde yapılan tahriflerle desteklediği menşevik görüşleri devrimci saflarda uzun süre hakim kılmıştır. Bu nedenle de, oportünist görüşlere ve oportünist mirasın etkilerine karşı bu noktada savaşmak özellikle önemlidir.

Aydınlik milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık merkezi görev tesbit ediyor. Ama, Aydınlik "milli bağımsızlık" tan ne anlıyor? Aydınlik'ın savunduğu "milli bağımsızlık" mücadelesinin muhtevası nedir? Bu sorunun cevabını Aydınlik dergisinin 64. sayısını hiç bir yanlış anlamaya izin veremeyecek kadar büyük bir açıklıkla veriyor: "Bugün milli bağımsızlık görevimizin muhtevası nedir?

1) İki süper devlete ve özellikle Rus sosyal-emperyalizmine karşı Türkiye'nin siyasi bağımsızlığını, devlet egemenliğini, toprak bütünlüğünü korumak, süper devlet hegemonyacılığına karşı mücadele etmek.

2) İki süper devletle, iktisadi, siyasi, askeri, kültürel, vb. alanlarda bağımsızlığımıza aykırı olan bütün ilişkilere son vermek, süper devletlere karşı bağımsızlığımızı her alanda kazanmak.

3) İki süper devlet arasında çıkacak savaş tehlikesine karşı ve özellikle Rus sosyal-emperyalistlerinden gelecek bir saldırıya karşı hazırlanmak, milli savunmayı güçlendirmek, özellikle halkın bağımsız güçlerini örgütlemek." (Aydınlik, sayı 64, s.31).

Eğer Aydınlik proleter devrimci bir yayın organı olma iddiasında olmasaydı da, emperyalizme bağımlı herhangi bir 3. dünya ülkesi hükümeti adına konuşuyor olsaydı ya da ülkemizde devlet iktidarını elinde bulunduran sınıflar adına konuşuyor olsaydı, yukarıda açıklanan muhtevada bir milli bağımsızlık anlayışını savunan bu akım ya da hükümetin nispeten çok tutarlı bir 3. dünyacı akım ya da hükümet olduğunu tesbit etmek gerekirdi. Gerçekten bugün dünya büyük bir alt üst oluş içindedir. 1950'lerde, hat ta 60'larda kölece Amerikan emperyalizminin peşinden giden pek çok 3. dünya devleti, bugün yukardaki gibi kararlar alıyorlar ve bu kararları uygulama yönünde önemli adımlar atarak zorunda kalıyorlar. Ülkemiz hakim sınıfları kölece süper devletlerin peşinden giden az sayıda 3. dünya ülkesi hakim sınıflarından biridir. Buna rağmen bu güçlü akımın tümüyle dışında kalamıyorlar ve çeşitli 3. dünya ülkeleriyle yayınladıkları ortak bildirilerde, izledikleri genel çizgilerde, yukardaki muhtevaya hayli yakın bir milli bağımsızlık anlayışının altına imza atarak zorunda kalıyorlar.

Aydınlik'tan yaptığımız alıntının 3. maddesindeki "bağımsız" sözcüğünü çıkarın, bu muhtevadaki bir milli bağımsızlık anlayışı 3. dünya ülkelerinin bütün uluslararası toplantılarında dile getirilmekte ve pek çok 3. dünya ülkesi tarafından bu bağımsızlık anlayışını uygulama adımları atılmaktadır.

Ama Aydınlik dergisi bir 3. dünya ülkesi hükümeti vb. adına konuşmuyor. Aydınlik "milli bağımsızlık görevimizin muhtevasını" açıklarken devrimci proletarya adına konuştuğunu ileri sürüyor. Peki, devrimci proletaryanın milli bağımsızlık görevinin muhtevası emperyalizme bağımlı 3. dünya ülkeleri hakim sınıflarının milli bağımsızlık anlayışından yalnızca bu "bağımsız" sözcüğüyle mi ayrılacaktır? Gerçi bu sözcük çok önemlidir. Hakim sınıflar da halkı örgütlemekten sözeder. Ama yalnızca devrimci sınıflar halkın bağımsız güçlerini örgütlemekten sözeder. Bu sözcüğün küçümseme yanı yoktur ve onu küçümsemek bizden irak olsun. Ama bu tek sözcük Aydınlik'ı kurtaramaz ve kurtaramadığını bu yazıda ve bundan sonraki yazılarda göreceğiz.

Aydınlik'ın bağımsızlığı kazanma anlayışı en iyimser yaklaşımla milli burjuvazinin reformcu tutumunu içeriyor

Aydınlik dergisinin savunduğu "milli bağımsızlık" anlayışının üç unsurunu da tekrar hatırlayalım: 1) Süper devletlerin askeri saldırı niteliğinde olmayan tehdit, şantaj ve saldırılarına karşı siyasi bağımsızlığı, devlet egemenliğini, toprak bütünlüğünü korumak (bağımsızlığı koruma görevi), 3) Emperyalist savaşa ve özellikle Rus askeri saldırılarına karşı a) "Milli savunmayı" güçlendirerek, b) özellikle halkın bağımsız güçlerini örgütleyerek, hazırlanmak, (bağımsızlığı askeri saldırıya karşı koruma görevi), 2) Bağımsızlığı aykırı her türlü ilişkiye son vererek tam bağımsızlığı kazanma (bağımsızlığı kazanma görevi). Bu yazıda bu görevlerden sonuncusunu, bağımsızlığı kazanma görevini ele alacağız ve Aydınlik'ın eleştiriler karşısında "biz sadece bağımsızlığı koruma görevinden değil, tam

Çitos-İş sendikasının mücadelesi yükseliyor

Çitos-İş sendikasının gün geçtikçe güçlenen mücadelesiy-le ilgili yayınlanan bildirinin bazı bölümleri:

Çukurova Çimento Sanayi İş-vereni ile Çitos-İş sendikası arasında 1 Nisan'da başlayacak toplu iş sözleşmesi görüşmele-rinde, işverene karşı sendika-mızın önderliğinde TEK BİR YUM-RUK OLALIM!

1 NISAN'dan itibaren sendi-kamız çetin bir toplu sözleşme dönemine giriyor. Hepimizin bil-diği gibi, devrimci bir sendika için, toplu sözleşme dönemi, mücadele dönemi demektir. Bu dönemde hepimize ağır görevler ve sorumluluklar düşmektedir. Toplu sözleşme döneminde ortak davamızın zaferle sonuçlanması için her türlü fedakarlığa ha-zır olmalıyız. İşverene karşı, haklı davamızın zafere ulaşması için bize düşen görevler neler-dir?

BİRİNCİSİ, gücümüzün birli-gimizden doğduğunu hiç bir za-man aklımızdan çıkarmamalıyız.. Özellikle toplu sözleşme döne-minde, patronlara ve patron u-şaklarına karşı, sendikamızın önderliği altında tek bir yum-ruk halinde birleşmeliyiz. Çe-likten birliğimizi baltalamaya çalışan, işçiler arasında nifak tohumları saçan işçilerle sendi-ka yönetimi arasındaki sar-sılmaz birliği bozmaya çalışan her türlü işçi düşmanı, patron yanlısı tertiplere karşı uyanık olmalıyız. Sendikamıza çamur at maya kalkışan işçi düşmanlarına aman vermemeliyiz.

İKİNCİSİ, kendi bağımızdan çıkan, işçi sınıfına hizmet ru-huyla dolu olan sendikamız ön-derlerine sonuna kadar güvenme-liyiz Sendikamıza dört elle sar-ılarak, ortak davamızın zafe-ri için yürüttükleri mücadeleye daima onuz vermeliyiz.

SENDİKAMIZIN TOPLU İŞ SÖZ-LEŞMESİ İLKELERİNİ KAVRAYALIM! Sendikamızın toplu iş söz-leşmesi döneminde bağlı kalaca-ğı ve uygulamakta ısrar edeceği ilkeler şunlardır:

1 - Toplu iş sözleşmesi gör-üşmelerinin işçilere açık ola-rak yapılması:

Biz toplu iş sözleşmesi gör-üşmelerinin işçilere açık ola-rak yapılmasını savunuyoruz.Top lu sözleşmenin her maddesi mut-laka işçilerin onayına sunul-malı ve onların damgasını taşı-malıdır. Her işçi, bu toplu söz-leşme bizim toplu sözleşmemiz diyebilmelidir. Biz, faşist ve sosyal-faşist sendika ağaları-

nın işverenle kapalı kapılar ar-dında yaptıkları sarı toplu iş sözleşmesi geleneğini yıkacak, işçi sınıfının damgasını taşı-yan, işçinin söz ve karar sahi-bi olduğu devrimci toplu sözleş-me anlayışını kılacağız.

2 - İş güvenliği, toplu iş sözleşmesi ilkelerimizin bel keminiği teşkil eder. Yarınımı-za iştin atılma korkusundan u-zak olarak girmemiz, geleceği-mizi güvence altına almamız, sendikamızın büyümesi ve güç-lenmesi, iş güvenliğinin sağ-lanması esaslara bağlanmasıyla mümkün olabilir. Bu sebeple biz, iş güvenliği ilkesinin hayata ge-çirilmesine büyük önem veriy-o-ruz. Ücretlerimiz ne kadar yük-sek olursa olsun eğer iş güve-nliğimiz yoksa, bu bizim için hiç bir anlam ifade etmeyecek-tir.

3 - Daha iyi çalışma şartla-rı ve daha yüksek ücretler, sendikamız, özellikle çimento, toprak ve seramik işkolunda,ça-lışma şartlarının insan sağlı-ğına uygun bir hale getirilme-sine, işyerlerinin elverişli çalışma şartlarına kavuşturul-masına büyük bir önem vermek-te-dir. Öte yandan, hızla artan hayat pahalılığı karşısında, ücretlerimizi insan onuruna yar-a-rış bir gelir ve ücret düzeyine kavuşturmak, sendikamızın baş-ta gelen ilkelerinden birini teşkil etmektedir. Sendikamız önmündeki toplu iş sözleşmes-i döneminde, bu ilkelerin gerçe-kleştirilmesi için vargüçüyle çalışacaktır.

ADANA KAROSAN KAROMOZAIK İŞYERİNDEKİ GREV MÜCADELESİ İŞÇİLERİN ZAFERİYLE SONUÇLANDI!

Sendikamız, Adana'da kurulu Karosan Karomozaik işyerindeki, yirmidört işçi arkadaşımızı ör-gütledi. İşverenin, işçilerin taleplerini reddetmesi üzerine grev kararı aldı ve işçilerin dokuz gün süren grev mücade-le-sine başarıyla önderlik etti... Tek bir yumruk gibi birleşen işçilerin grev mücadelesine an-cak dokuz gün dayanabilen işve-ren, sonunda dize geldi ve sen-dikamıza toplu sözleşmesi im-zalamak zorunda kaldı.

BAĞIMSIZ ÇİTOS-İŞ'İN DEVRİM-Cİ-YURTSEVER VE İŞÇİDEN YANA SİYASETİ ETRAFINDA BİRLEŞELİM. MİLLİ BAĞIMSIZLIK VE DEMOK-RASİ MÜCADELESİNİN BAŞINDA YÜ-RÜYELİM.

ÇİTOS-İŞ SENDİKASI
Tarsus

Ölümünün 18. yıldönümünde: ŞEFİK HÜSNÜ YOLDAŞI ANIYORUZ.

Türkiye proleteryanının önderlerinden Şefik Hüsnü Yol-daş, 8 nisan 1959'da Manisa'da sürgünde öldü. Türkiye Komü-nist hareketi, önderini kaybedeli 18 yıl oluyor.

Şefik Hüsnü Yoldaş, bütün hayatı boyunca, komünizm dava-sı uğruna yılmadan mücadele etti. Gerek burjuvazinin saldırı-ları, gerekse parti içindeki oportünistlerin ihaneti O'nu yo-lundan alıkoyamadı.

Şefik Hüsnü Yoldaş, gerek ülkemizde, gerek uluslararası komünist hareketin saflarında ortaya çıkan sapmalara karşı mücadele etti. Troçkizm'e karşı mücadelede Stalin'in yanında saf tuttu. Kemalizm kuyrukçusu kadro'culara karşı mücadele etti. Bugün, T"K"P revizyonistlerinin, Şefik Hüsnü Yoldaş'a saldırımları boşuna değildir. O, günümüzde Sovyet revizyonist lerini sadakatle izleyen, T"K"P elebaşısı İ. Bilen gibileri-nin oportünist görüşlerine karşı, geçmişte mücadele etti. İşte bütün bunlar nedeniyle, İ. Bilen revizyonistleri, Şefik Hüsnü Yoldaşı Türkiye komünist hareketi tarihinden, akılları sıra silmeye çalışmaktadırlar.

Şefik Hüsnü Yoldaş, 1928 yılında yapılan altıncı kongre-sinde Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi asil üyeliğine seçilerek, 1935 yılına kadar 7 yıl bu görevde kaldı. Daha sonra da Komintern'de görevde bulundu. O inançlı bir enternas yonalistti.

Şüphesiz Şefik Hüsnü Yoldaş'ın hataları vardı. Geçmişin hatalarının eleştirilmesi ve doğru dersler çıkarılması, pro-leter devrimciler için ihmal edilmemesi gereken önemli görev-lerdir. Proleter devrimciler, geçmişin hatalarını eleştirmeli ve Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü'lerin önderliğindeki TKP'nin devrimci mirasına sahip çıkmalıdırlar.

Bütün hayatını Türkiye komünist hareketine adayan Şefik Hüsnü yoldaşın anısı ve mücadelesi, bu görevlere daha da sıkı sarılmamız için bir vesile olmalıdır.

Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü yoldaşların uğrunda mücade-le ettikleri ve bütün bir hayatlarını adadıkları devrimci da-va ergeç muzafer olacaktır.

Tunceli halkı:“çocuklarımıza öğrenim özgürlüğü,,

1) Bizler Mamiki mahallesi halkı olarak çocuklarımızın okuduğu Tunceli Lisesi'nin süresiz kapatılmasını şiddetle protesto ediy-o-ruz. En kısa zamanda okulun öğrenime açılması talebinden bulunuyo-ruz.

2) Mahallemizin hemen aşağı tarafında bulunan komando askerle-rinin her sabah üstün çiplak bir vaziyette mahallemizde eğitim yap-masını marşlar söylemesini kınıyoruz.

Bu iki maddeyi kabul ettikten sonra açılan imza kampanyasını imza ediyorum.

TUNCELİ-MAMİKİ Mahallesinden 135 imza

İŞ GÜVENCESİ VE CAN GÜVENLİĞİ İÇİN MÜCADELEMİZİ YÜKSELTELİM

İstanbul'da Pancar Motor Fabrikasında olan, yüzlerce binlerce fabrikada, maden ocaklarında her gün sakatlanma, ölüm yani iş cinayeti idi. Pancar Motor işçileri canlarını tehdit eden bu iş cinayetleri karşısında kenetlenildiler,ka-pitalist sömürünün işçilerin canı,kanı pahasına işleyen çarkına, iş cinayetlerine karşı bir bildiri yayınlayarak durumun bütün çevre fabrikalardaki işçi arkadaşlarına an-latıldılar.Pancar Motor işçileri fabrikalarındaki iş cina-yetlerine sessiz kalamazlardı, çünkü susmak yeni bir cina-yete daha boyun eğmek demekti. Bütün işçiler Pancar Moto-run kararlı işçilerini örnek alsınlar, her iş cinayeti karşısında aşağıda bazı bölümlerini yayınladığımız Pancar Motor işçilerinin yazdığı gibi bildirilerle, bütün işçi-lere, halkımıza bu cinayetleri duyuralım, sınıf dayanışma sını güçlendirelim.

"Cumartesi sabah vardiyasında sekiz buçuğa doğru acı bir feryat kapladı fabrikayı. Hayatımız boyunca duyduğumuz, şahit olduğumuz yüzlerce, binlerce feryattan, ilikle rimize kadar işleyen acı haykırışlardan biriydi.

"Remzi Usta'nın başına böyle bir şey gelmesi sıradan bir şey değildir. Bu olay fabrika işçilerinin hayatında, ne ilk, ne de son olaydır.

Kapitalistlerin bütün amacı kâr olduğu için işçile-rin kötü şartlarda çalışması, yaralanması, ölmesi hiç bir şey ifade etmez. Çünkü onlar için önemli olan kâr, kâr, daha çok kârdır...

Onlar bu tür olaylara iş kazası diyorlar. Hayır ar-kadaşlar, bunlar "İŞÇİ CİNAYETLERİDİR". Cinayet hep si-lahla işlenmez. İnsan hep silahla öldürülmez. İşte böyle yavaş yavaş sömürü çarkları işçilerinin hayatında, maden ocaklarında, fabrikalarda, inşaatlarda vs...

Ezenlerin "cennet"lerinin temeli işte böyle "İŞ Cİ-NAYETLERİNDE"öldürdükleri kurbanlarla sağlanmıştır. Tek tek patronlara karşı olan öfke ve kinimizi büyük burjuva-zi ve büyük toprak ağalarının FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜNE ve o-na destek olan, güç veren İKİ SÜPER DEVLET'e karşı öfke ve kine dönüştürelim. (...)

YAŞASIN PANCAR MOTOR İŞÇİLERİNİN DEVRİMCİ MÜCADELE-Sİ! TUM HALKA İŞ GÜVENCESİ VE CAN GÜVENLİĞİ! NE AMERİKA NE RUSYA KAHOOLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!"

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun ortak açıklaması :

“BÜTÜN PROLETER DEVRİMCİLER, 1 MAYIS KUTLAMALARI İÇİN İLERİ,,

HALKIN KURTULUŞU, HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN YOLU tarafından sürdürülmekte olan, "1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" kampanya-sı geliyor. Bu kampanyanın başarılı bir şekilde sürdürülmesi ve tamamlanması için şartlar son derece elverişlidir.

Kampanyanın pratik çalışmalarında ve kampanya sırasında yürütülen mücadelelerde Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Kur-tuluşu gazetelerinin görüşlerini benimse-miş olan proleter devrimciler doğru bir anlayışla ve enginleri fethetme ruhuyla mücadeleye atıldıkları ve hareket ettikle-ri takdirde kampanya mutlaka başarıya ula-sacak; ve emperyalizme, sosyal - emperya-lizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı güçlü bir mücadele, proleter devrimcilerin birliği yolunda ileri bir adım olacaktır.

Proleter devrimciler, yakın geçmişte gerçekleştirilmiş olan kampanyaların ders-lerini dikkatli bir şekilde incelemelidir-ler. Olumluluklardan ve olumsuzluklardan "1 Mayıs" kampanyası için aydınlatıcı ders ler çıkarmalıdırlar.

Kampanya sırasında proleter devrimci-ler en geniş halk kitleleriyle birleşme ve onları kampanyanın hedefleri doğrultusunda seferber etmede istekli ve kararlı olmalı-dırlar. Her meselede "halka güven, halkın gücüne güven" ilkesi ile hareket etmeli-dirler.

Kampanyanın mali yönünün düzenlenmesi için bağış toplanma, kampanyanın en temel araçları olan mitingler, yürüyüşler, salon toplantıları ve gazete satma sırasında Hal kın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Bir-liği gazetelerinin görüşlerini savunan proleter devrimciler; bütün bunları birlik içinde gerçekleştirmede, birbirleriyle dev rimci bir tarzda birleşmede ve proleter devrimcilerin militan birliğini bizzat ha-yatın kendisi içinde gerçekleştirmede aza-mi derecede kararlı ve istekli olmalıdırlar. Her türlü grupçu ve çıkarıcı davranış- karşı, ilkeli bir mücadele yürütmelidirler. Kampanyayı açan çağrı yazısında da be-

lirtildiği gibi, "1 Mayıs" kampanyasının unsuru olan çalışmaların tümü Halkın Bir-liği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu ta-raftarı proleter devrimciler tarafından yürütülmelidir. Miting, yürüyüşler, salon toplantıları vb. sadece proleter devrimci-ler tarafından düzenlenmeli ve gerçekle-ştirilmelidir.

Ancak halk güçleri içinde yer alan di-ğer siyasi hareketlere, miting, yürüyüş-lere, salon toplantılarına vb. katılmaları için mutlaka çağrı yapılmalı, daha doğrusu doğru bir ittifak siyaseti izleyerek bu güçlerin katılması sağlanmalıdır.

Kampanyanın bütün çalışmaları sırasın-da Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Hal kın Yolu gazetelerinin görüşlerini savunan proleter devrimciler birlik noktalarını öne çıkarmalı ve bunlardan kalkarak ayrı-lıkları gidermede istekli olmalıdırlar.

Miting,yürüyüş, salon toplantıları,ga-zete satışı, semt ve kahve toplantıları vb sırasında proleter devrimciler mümkün ol-duğu kadar ortak bir davranış içine girme-lidirler. Bu eylemler sırasında mücadele-nin bu aşamasının temel sloganları mutlaka kullanılmalıdır. Bu sloganlar ve diğerleri mümkün olduğu kadar ortaklaştırılmaya ça-lışılmalı ve ortak olarak kullanılmalıdır. Üzerinde anlaşmaya varılamayan sloganlar da karışıklık yaratmadan, bir diğerinin sloganını bastırma tavrına girilmeden kul-lanılmalıdır.

Miting, yürüyüş vb. eylemler sırasında mümkün olan her yerde üç gazete taraftar-ları bir blok teşkil ederek hareket etme-li, üç gazetenin pankartları en önde yer almalıdır.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu taraftarları arasında mümkün olduğu kadar ortak davranış ve ortak slo-gan kullanma tavrı, ajitasyon ve propagan-dada ve eylemde ortaklık tavrı esas alın-masının yanında; eylemlerde yer alan diğer halk güçleri için ise "eylemde birlik, aji-tasyon ve propaganda serbestlik" ilkesi uygulanmalıdır.

Miting, salon toplantısı vb. eylemlere katılan halk güçlerinin hepsi söz hakkına sahip olabilirler. Konuşma hakkı meselesin de karar oradaki üç gazete taraftarlarına aittir. Konuşma hakkına sahip olmada diğer hareketler için, mitingin yapıldığı bölge-de nitel ve nicel olarak var olma bir kri-ter olarak dikkate alınmalıdır.

Proleter devrimciler, miting, salon toplantısı vb. sırasında yapılacak konu-şmalarda, kampanyanın amacından saptırılma-sına, kampanyayı sabotaj etmeye çalışacak bozgunculuğa ve kısır polemiklere müsaade etmemeli ve kendileri de bu tavra girmeme-lidirler.

"1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" kampan yasının enternasyonalist anlamı ve hedef-lerini gözönüne alarak, proleter devrimci-ler kampanya sırasında kullanılacak, pan-kart ve sloganlarda, ülkedeki ezilen millet ve milliyetlerin dillerine özel bir dikkat göstermelidirler.

Proleter devrimci arkadaşlar; Enginleri fethetme ve proleter devrim-ci safları sıklaştırma ruhuyla kampanya ça-lışmalarını sürdürürelim. 1 Mayıs kutlamlar-ına hazırlanalım.

1 Mayıs proleter devrimcilerin birliği ve proleterya partisinin oluşturulmasında ileri bir adım; ABD emperyalizmine, Sovyet sosyal-emperyalizmine, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede güçlü bir ileri atılış olsun.

YAŞASIN 1 MAYIS!
YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİ-Ğİ!

BOTON PROLETER DEVRİMCİLER, 1 MAYIS KUTLAMALARI İÇİN İLERİ!

HALKIN KURTULUŞU HALKIN BİRLİĞİ HALKIN YOLU

NOT: Kampanyayı mali yönden desteklemek a-macıyla başışlar İş Bankası Türbe-İS-TANBUL Şubesi 46488-C/Hayrabet HONCA hesabına yatırılabilir.

BELEDİYE VE EGO'DA DEVRİMCİ MÜCADELE YÜKSELİYOR

Belediye ve EGO'da, sosyal-faşistlerin ve TIP'in bütün idari kademeleri gasp etmesinden sonra EGO işyerinde 5 proleter devrimci arkadaşımız işten atılmıştır.

Bu atılmalarının nedeni olarak 5 şubat mitingi gerekçe gösteril-miştir. Miting sonrası proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin mücadelesini bastırabilmek için Türkiye çapında ve idari mekaniz-maları ellerine geçirdikleri yer-lerde saldırılarını yoğunlaştırı-arak EGO işyerinde de proleter dev rimcileri işten atarak yürütmeye, çalışıyorlar.

EGO'daki Rus işbirlikçilerinin saldırıları işten atılmaları kal mayıp, AP, MSP ve MHP'li işyeri müfettişlerine emirler verilerek EGO'da çalışan tüm emekçilerin ve yurtseverlerin dolapları ve ma-saları aranmış, devrimci kitap, dergi, okuyanlar hakkında tutanak tutulup, yurtsever sanatçıların resimleri duvarlardan indiril-miştir. Bunun neticesinde memur arkadaşların biri ameliyat olması nedeni ile, diğer iki memur arka-daş işe alınmaları için 16.3.1977 günü EGO Genel Müdürlüğü önüne çadır kurarak ölüm orucuna başla-dılar. Bu eylem EGO'lu tüm emek-çilerin aktif desteğini almış, iş çıkışında EGO'lu emekçiler ölüm orucu tutan arkadaşların yanına gelerek, arkadaşlarının mücade-le-sini sonuna kadar destekleyecek-lerini belirtirken, işten atılan,

arkadaşlara karşı girişilen hare-ketin, tüm emekçilere karşı giri-şilen bir hareket olduğunu belirt tiler. Akşam iş çıkışında işçiler ve memurlar çadırın yanına gele-rek devrimci marşlar söylediler. Sosyal-faşistlere karşı girişilen bu mücadele büyük kitlelerin aktif desteğini kazandı ve onların satılmış yüzünü en geniş kitleye tanıttı.

Sosyal-faşistler ölüm orucuna yatan arkadaşları polise ihbar edip, ölüm orucunu ziyaret eden iki öğrenci ve başka fabrikada ça-lışan bir işçi arkadaşımızın tu-tuklanmalarını sağlamışlardır.Po-lis, çadırı yıktı, arkadaşlarımızı 1. şubeye götürmüş, sabaha ka-dar bekletip, sabah mahkemeye çıkarmışlardır. Mahkeme arka-daşlarımızı serbest bırakmıştır.

Bu mücadele emekçileri ve ög-renci gençliği birleştirmiş, ECO-da ve Belediye'de emperyalizm,so-syal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme, sömürgecilğe ve sosyal-şovenizme karşı bütün devrimci si-yasetten arkadaşları çevresinde birleştirip ve eylemde en güzel örneği vermiştir.

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHOOLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!
YAŞASIN DEVRİMCİLERİN EMPERYA-LİZME, SOSYAL-EMPERYALİZME, FA-ŞİZME, SOSYAL-FAŞİZME KARŞI EYLEM BİRLİĞİ!

Proletaryanın mücadele bayrağını daha da yükseltelim

Çok uzun zamandan beri işyerinde yetkili olan sarı Teksif Sen-dikasının işçiyi işverene satma siyasetini daha uzun bir süre devam ettirebilmek için işverenle birlikte çeşitli entrikalar çeviri-yorlar.

Personel müdürü ve Teksif sendikasının faşist temsilcileri it-tifakı 11 aydan beri çalışan 200 kadar işçi arkadaşın yeni toplu sözleşmeden ve diğer sosyal haklardan yararlanmasını engellemek i-çin iş kanununa aykırı olduğu halde kadrosuz olarak çalıştırıyor-lar.

Fabrikamızdaki tüm bu faşist baskı ve teröre karşı haklarımızı korumak için birleşelim ve proletaryanın mücadele bayrağını daha da yükseltelim.

KAHOOLSUN SENDİKA AĞALICI, DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
KAHOOLSUN İKİ SÜPER DEVLET VE İŞBİRLİKÇİLERİ!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLEŞİK ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ!

MARŞ Teksif Fabrikasından Bir Proleter Devrimci

İZMİR SÜMERBANK İŞÇİLERİNE FAŞİST SALDIRILAR DEVAM EDİYOR

Yigit Sümerbank işçileri 3 ay önce KİT ikramiyeleri için bir direniş yapmışlardı. Bu direniş çileri faşistlerin saldırılarına, karşı direniyor ve sonuna kadar direnecektir.

iki devrimci işçiyi ağır şekilde yaraladılar. Yigit Sümerbank iş-çileri faşistlerin saldırılarına, karşı direniyor ve sonuna kadar direnecektir.

KAHOOLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER!
DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNE-TİMİNE!

YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ BİR LİĞİ!

NE AMERİKA NE RUSYA KAHOOLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL - FA-ŞİZM!

İzmir SÜMERBANK'tan
Bir Gurup Proleter Devrimci

Proleter devrimciler seçimleri ve parlamentoyu nasıl ele alırlar:

SEÇİMLER YAKLAŞIRKEN TAKTİĞİMİZ

Seçimlere ilişkin taktiğimizi, parlamento ve seçim meselesine ilişkin anlayışımızı ortaya koyarak belirlemek gerekir.

Kapitalist ülkelerde parlamento devlet mekanizmasının bir parçasıdır. Serbest rekabet şartlarında burjuvazinin, emperyalizm aşamasında ise mali sermaye sürecinin proletarya ve bütün çalışan halk üzerinde baskı ve sömürü mekanizmasının bir unsurudur.

Parlamentolar ilk bakışta ister dar isterse geniş yetkilerle tehciz edilmiş gibi görünsün, fonksiyonları son derece önemsiz, ve göstermeliktir. Gerçekte burjuvazi iktidarını, mali, askeri kurumları ve bürokrasi aracılığı ile yürütür. Onun halkı yönetmedeki gerçek iktidar organı parlamento değil, ordu ve bürokrasi. Parlamento bütün bunları gizlemek ve halkı aldatmak için kullanılan bir süstür. Görünüşe işlerin orada yapıldığı intibabını veren gevezelik kulübüdür.

Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde ise, emperyalizmin boyunduruğu vardır, feodal sömürü ve bağımlılık ilişkileri tasfiye edilmemiş, burjuva demokratik devrim gerçekleşmemiştir. İşbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalığı hakim ekonomik ve siyasi iktidarı meydana getirmektedir. Proletarya önderliğinde demokratik halk devrimini gerçekleştirmek tarihi görevi olan bu ülkelerde, parlamento, henü emperyalizmin boyunduruğuna "demokratik" görünüm verilmek içindir, hem de emperyalizmin uzantısı hakim sınıfların gerici, faşist diktatörlüğüne geçirilen bir süstür. Şüphesiz ki, daha göstermelik, daha iki yüzlü ve daha kolay askıya alınabilen yahut kaldırılabilen bir süstür. Genel olarak sömürücü sınıfların diktatörlükleri altındaki bütün ülkelerde parlamentonun niteliği budur. "Amerikadan İsviçre'ye, Fransa'dan İngiltere'ye, Norveç'e, vb.'ye dek herhangi bir parlamenter ülkeyi düşündünüz; asıl "devlet" işleri hep kulislerde görülür; bu işler hep devlet daireleri, bakanlıklar, kurmay kullarları tarafından yürütülür. Parlamentolarda, yalnızca "saf halkı" aldatmak amacıyla, gevezelikten başka birşey yapılmaz." (Lenin, Devlet ve İhtilal).

SEÇİMLER HALKI KANDIRMAK İÇİNDİR

Burjuva diktatörlüğü altında seçimler; hakim sınıfların hangi temsilcileri aracılığı ile yahut hangi kesiminin işçi sınıfı ve çalışan halkı seçeceğinin tespit edilmesidir. Her yerde hakim sınıfların parlamenter demokrasi ve seçimler hakkında verdiği bol bol vaazlar kendi sınıf diktatörlüğünün halka benimsenmesini sağlamak içindir. Örneğin bugünlerde, İspanya'da; Amerikancı faşist diktatörlük, İspanya halkının demokratik cumhuriyet mücadelesini durdurmak için "demokrasi", "seçim" nutukları atmaktadır. Revizyonistlerinde yardımıyla "demokrasi" getireceğini halkı inandırmaya; ama gerçekte ise faşist diktatörlüğü "demokrasi" sözü ile korumaya çalışmaktadır.

Devrimci proletarya burjuvazinin askeri, bürokratik devlet aygıtı var olduğu sürece hakim sınıfların kendi koyduğu sınırlar içindeki parlamentoya dayanarak halk yığınlarını kurtulsa, burjuva diktatörlüğünün yıkılışına götüremez. Tarihi tecrübelerin de gösterdiği gibi hiç bir sınıf, hiç bir yer de seçimle egemen sınıf haline gelememiştir. Hakim sınıfların sömürü ve baskısı koşullarında, ezilen yığınların parlamentoda çoğunluğu sağlamasını ve sonra iktidara gelmesini iddia etmek sahtekarca iki yüzlü bir yalandır. Burjuvazinin sınıf menfaatinin bekkiligidir. Günümüzde olduğu gibi I. Dünya savaşı sonrası "barışçıl geçiş", "seçim" yalanlarını yaymışlardır. O zaman Lenin bunları bir kere daha mahkum etti.

"... Sosyalizme barışçıl ve reformist bir geçiş fikri sadece halis bir filisten budalalığı değil aynı zamanda doğrudan doğruya işçilerin aldatılması, kapitalist ücretli

köleliğin süslenip, püslenmesi ve gerçeğin gizlenmesidir. Lenin, Kitle içinde parti çalması"

Revizyonist safsataların aksine, bugünkü revizyonist İtalyan, Fransız "komünist" partilerinin durumu bu gerçeği tamamen doğrulamaktadır. Bu revizyonist partiler ancak çoktan yozlaşıp burjuva partiler haline geldikleri içindir ki, hem emperyalist burjuvazinin menfaatlerini en iyi savunabileceklerini ve hem de halk yığınlarını daha iyi susturabileceklerini göstermeye, parlamentonun çoğunluk sağlayarak hükümete gelmeye çalışıyorlar. Sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi sahte "komünist" sosyal-faşist partiler, Rusya'ya dayanarak darbeler peşinde koştuğularından seçimler yoluna diğer revizyonist partilere nazaran daha az itibar etmektedirler.

FARKLI SINFI GÜÇLERİN PARLAMENTOYA KARŞI TAVRI NEDİR?

Revizyonizm için seçimler ve parlamento amaçtır. "Marksizm" maskesi altında, yığınların ihtilalci insiyatifini, düzenin sınırları içine, burjuvazinin yıkılışına değil, korunmasının hizmetine sokar. Bu nedenle, burjuvazi, seçim ve parlamento "ciddiyet" kazandırarak, ezilen yığınları bu oyunlar içinde daha uzun süre uyutabilmek için revizyonizme ihtiyaç duyar. Düzene yönelen her halk hareketi amansızca bastırılırken, revizyonizmin "demokrasinin" yüzceliğini göstermek için korunup, beslenmesi bundandır.

Reformizm için de parlamento amaçtır. Reformizm, halk yığınlarına, talep ve özlemlerinin parlamento sınırları içinde, hakim sınıflar tarafından gerçekleştirilebilir olduğuna inandırmaya çalışır. Sömürü ve zulmün kaynağının ne olduğunu gizleyerek, mevcut düzene yönelen halk hareketine şiddetle karşı çıkar. Hakim sınıfların diktatörlüğü nün; sivri yanlarını süsleyerek, yığınların kolayca itaat ettiği "parlamenter demokrasi" altında sürdürmeye çalışır.

Devrimci proletarya için sorun açıktır. O, bütün ezilen halk yığınları ile birlikte, hakim sınıfların devlet aygıtını zorla parçalayarak, proletarya diktatörlüğü yolu ile acı çeken ezilen yığınların, bütün insanlığın kurtuluşu yolunda ilerleyebilsin.

Devrimci proletarya bunu nasıl yerine getirecektir? Bu hedefe nasıl varacaktır?

Bu ilkeyi sadece tekrarlayarak ne ezilen yığınları, geri önyargılardan, düzenin saymaca tuzaklarından kurtarıp bayrağı altında toplayabilir, ne de burjuva diktatörlüğünün yıkılışına götürebilir. Devrim bir avuç insanın, öncü kahramanın değil, kitlelerin eseridir. Devrimci proletarya halkın bağımsız güçlerini geliştirmek, devrimi ilerletmek için, her somut duruma uygun taktikler, mücadele biçimleri geliştirmek, her aracı bu yolda kullanmak zorundadır. Bu araçlardan birisi sosyal gelişmenin kapitalizm döneminde ortaya çıkardığı parlamento. Tarihi olarak zamanını doldurmuş olan bu kurum, siyasi olarak zamanını doldurmadıkça bir araç olarak kullanılmamalıdır.

Emperyalizm, kapitalizmin kokuşan, can keşişen en yüksek aşamasıdır. Ve proletarya devrimlerinin arifesidir. Baskı, şiddet, gerici eğilimi olan emperyalizm üretici güçlerin gelişmesinin en büyük engelidir. Bu dönemde birlikte proletaryanın kurtuluşunun, ezilen halklar bakımından ise milli ve sosyal kurtuluşun objektif şartları oluşmuştur. Burjuva demokrasisinin (diktatörlüğünün) onun bir kurumu olan parlamentonun çöp sepetine atılma dönemi başlamıştır. Burjuva parlamentosunun tarihi olarak zamanını doldurmuş olmasının anlamı budur.

Emperyalizm çağı ile birlikte tarih olarak proletarya devrimleri döneminin başlamış olmasına rağmen hakim sınıfların iktidarı kendiliğinden yıkılmaz. Ancak, yönetici sınıfların ekonomik, sosyal ve siyasi

olarak derin bir bunalıma düşmeleri, yönemez hale gelmeleri ve proletaryanın bu sınıf iktidarını yıkarak kendi iktidarını kurabilecek şartlar olduğu zaman, parlamento siyasi olarak da zamanını doldurmuş demektir.

Parlamento, devrimci proletarya için bir amaç değil, bir araçtır. Bu mücadele biçimi halk yığınlarının siyasi eğitimine ve devrimin gelişmesine tabi olarak ve buna hizmet ettiği oranda başvurulması gereken bir araçtır. Devrimci proletarya sürekli olarak en geniş yığınları uyandırmayı, onları harekete geçirmeyi her siyasi eyleminde düşünmek zorundadır.

Parlamentonun tarihi olarak eskimiş olduğundan kalkarak gerektiği zaman parlamentonun mücadele biçimini kullanmamak devrime zarar veren "sol" çocukluk hastalığıdır. Şüphesiz ki parlamento ve seçimler siyasi mücadelelerin tek ya da her durumda başlıca biçimi olarak değil, ancak halkın devrimci mücadelesini güçlendirdiği oranda başvurulabilecek taktik bir biçimdir. Devrimci proletarya bu araca karşı tavrını tamamen buna göre belirlemek zorundadır. Ve bu mücadele biçimini kullanış revizyonist ve reformculardan farklı devrimci içeriktir. Burjuva toplumundaki iltihaplanmış yaraları ve burjuva parlamentosunun sahteliğini teşhir etmek için bir kürsü olarak kullanılır. Yönetici sınıfların aldatmacalarını, demagojilerini ortaya çıkarmak, parlamentonun siyasi olarak da zamanını doldurmasını sağlamak, en geri yığınları uyandırmak, burjuva devletini parçalayacak devrimci mücadeleyi güçlendirmek için kullanılır.

MEVCUT ŞARTLARDA TAKTİĞİMİZ NEDİR?

Faşist diktatörlüğün açmazlarının büyüdüğü, emperyalistlerin ve işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağaları sözcülerinin yoğun erken seçim istedikleri bir dönemde erken seçim görülmek bir cabuklukla gerçekleştirildi. Yeni bir seçim dönemine daha girildi. İki süper devletin bütün dünyada olduğu gibi ülkemiz üzerinde de rekabet ve hegemonya savaşı daha şiddetli bir şekilde devam ediyor. Faşist diktatörlük; kendi iç gelişmelerinin ve ekonomik, siyasi bunalımın büyüdüğü ve halk yığınlarının hızla yükselen memnuniyetsizliğinin zaman zaman açık protesto hareketlerine dönüştüğü şartlarda seçimlere gidiyor. Böylece faşist diktatörlüğü seçim ve parlamento süsü ile devam ettirmek istiyor. Diğer yandan mevcut bunalımın bütün yükünü halkın sırtına yıkarak, çeşitli milliyetlerden halkımızdan uyanışı ve mücadelesini bastırmak istiyor. Polis, jandarma ve sivil faşist çetelerin saldırısı ve cinayetleri azalmaksızın ve hatta yükselerek devam ediyor.

Gerek seçimler ve parlamentonun niteliğinin ne olduğunun, gerekse seçimlere hangi şartlarda ve ne için gidildiği anlaşılır ve açıktır. Fakat sorun demokratik halk devriminde ele alındığı zaman devrimci proletaryanın bu aşamada seçimlere karşı tavrı boykot olamaz.

Çünkü, birinci olarak, 25-30 yıllık ülkeye özüğü biçimle de olsa bir seçim ve parlamento geleneği vardır. Bunun kitlelerin zihnini çürütücü, körticici, parlamenter önyargılar oldukça fazladır.

İkinci olarak; halen reformizmin kitleler üzerindeki etkinliği oldukça fazladır. Halkımızın baş düşmanları iki süper devletler ve sosyal-faşistlerin örtbas ederek seçimlerle yığınlar üzerindeki baskı ve sömürünün ortadan kalkacağı hayalleri yaymaktadır. Sosyal-faşistler ve revizyonistler CHP'nin sırtından güçlenmek ve e-fendileri sosyal-emperyalistlere elverişli ortam hazırlamak için "sosyalist" kılığı altında seçim, parlamento türkülüleri söylüyorlar.

Üçüncü olarak, kitlelerin muhalefeti yükselmekte, talep ve potansiyel olarak parla-

mento ve mevcut burjuva partilerin yapısı ve programını giderek yer yer aşmaktadır. Fakat parlamenter mücadelenin sınırlarını aşmış, onu reddeden bir seviyeye ulaşmış değildir. Reformizmin etkisini kıramamıştır.

Dördüncü olarak; bugün proleter devrimcilerin örgütlenmeleri, kitlelerle bağı, onları kendi bayrağı altında toplayabilme, ezilen yığınların en geri katmanlarını uyandırabilme seviyeleri geri ve yetersizdir.

Bu şartlarda seçimleri boykot, yığınları örgütlemek, eğitmek ve saflarımıza kazanma görevini tatil etmektir. Devrimi ilerletmeye göre değil, küçük burjuva subjektivizmine göre karar vermektedir. "Sol" bir görünüm altında mevcut durumu kabullenmek, reformcu hayaller ve revizyonistlerin hesapları önünde boyun eğmektir. Onlara bel bağlamanın başka bir türüdür. Bu kurumun, henüz siyasi olarak zamanını doldurmuş olması nedeniyle, devrimci proletaryanın seçim ve parlamenter mücadele biçimini kullanma gereğine bağlı olarak şu önemli sorun gündeme gelmektedir. Seçimleri bağımsız devrimci mücadelelerinin gelişmesini, ve burjuva aldatmacalarının siyasi olarak da zamanını doldurmasını sağlamak için, taktiğimizin temeli ne olmalıdır.

Devrimci proletaryanın sorunu hiç bir zaman (sadece istisnai durumlarda) bütün bir devlet iktidarının yıkılması yerine, hükümet değişikliği olamaz. Mevcut reformcu partilerden birini desteklemeyi devrimci proletarya taktiği olarak seçemez. Bugün taktiğimizin temeli parlamento ya en yüksek tem silici göndermek değildir.

Taktiğimizin temeli; seçim dönemini, bağımsızlık, demokrasi mücadelesini geliştirip ilerletmek için en geniş şekilde kullanmak olmalıdır. Baş düşmanları kuşatmak devrim güçlerini geliştirmek olmalıdır.

Kitlelerin acil talepleri ile devrimin temel taleplerini birleştiren bir programla yığınların en geri katmanlarını uyandırmak, kitlelerle birleşmek, onları kendi bayrağımız etrafında toplamak; halkın örgütlenme ve mücadele kitesini arttırmak için bir platform olarak kullanmak olmalıdır.

Mümkün olan en geniş çevre ile seçim bloku kurmak, parlamentoya temsilci sokmak bu temelde ve bu temele bağlı olarak ele alınmalıdır. Böyle bir anlayışın yoksun bir taktik, seçim ortamı ve parlamentoya devrimci tarzda kullanamaz ve kaçınılmaz olarak çeşitli hata ve yanlışlara düşer. Belli başlı iki tip eğilim ya seçim ortamının havası içinde boğulma, herşeyi parlamentoya temsilci göndermeye bağlama yahut da dar kısmi taleplerin ajitasyonu ile yetinme olarak ortaya çıkabilir. Bunlardan birini yahut her ikisini belli ölçülerde yerine getirmek için revizyonizmle uzlaşma, reformizmin kuyruğuna takılma ortaya çıkabilir. Sadece kısmi taleplere dayanan bir program reformizmdir, reformcu programlara başka bir reformcu programla karşı çıkmaktır. Kitlelerin kendiliğindenci bilinciyle sınırlanarak demokratik halk devriminin geliştirilmesi sorunu atlamaktır. Diğer yandan yığınların kısmi taleplerine kayıtsız kalan meseleyi salt devrimin temel taleplerinin propagandası ile yetinme anlayışı da kitlelerden tercit olmayı getirecek, yığınların haldeki durumunu ve görevlerimizi gözardı etmek olacaktır. Devrimi geliştirmeye hizmet etmeyen "sol" bir hatadır.

Devrimci taktiğinin mümkün ve vazgeçilmez kılan diğer bir neden objektif şartların gelişiyordur. Ötümüzdeki süreçte de emperyalizmin genel bunalımı iki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesi kesinleşecek devam edecektir. Düşmanlarla halk güçleri arasındaki çelişkinin keskinliği, faşist diktatörlüğün iç gelişmeleri, işçi sınıfının, köylülüğün, gençliğin, ezilen Kürt ulusunun mücadelesi yükselmeye devam edecektir. Ve gene yığınların atılımları ve özlemleri burjuva partilerin çizdiği sınırları aşacaktır.

Halkın Kurtuluşu 50. ve Halkın Birliği 5. sayılarında 1 Mayıs'ı ülke çapında güçlü bir şekilde kutlamak için ortak bir çağrı yayınladılar. Halkın Yolu daha önce 1 Mayıs'ın Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu, Aydınlık ve Kürt Marksist-Leninistlerinin ortak organizasyonu etrafında kutlanmasının doğruluğunda ısrar etmiş ve üçlü or ganizasyon teklifini reddetmişti. Ancak bu 1 Mayıs'ın kutlanması için ikinci bir kampanya' açmak demek olacaktı ve bu da proleter devrimci hareketin gücünü daha fazla bölseydi, proletarya ve halkın mücadelesini zayıflatıcağından yanlıştı. Proletarya ve halkın çıkarları herşeyden üstündü ve buna hizmet ettiği sürece mücadelede geçici uzlaşmalar ve tavizler bulunacaktır. Buradan hareketle Halkın Yolu kararını değiştirdi. İlkelermizi terketmeden ve eleştiri hakkımızı saklı tutarak, bu somut durumda proletaryanın çıkarları böyle gerektirdiğinden, taviz veriyoruz. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nin önderdiği kampanyaya katıldık. Bütün gücümüzle 1 Mayıs'ın güçlü bir şekilde kutlanmasını için çalışacağız. Katılabilecek herkesi 1 Mayıs kutlamalarına katılabilmek için bütün gücümüzle çalışacağız. Bunu yaparken de Halkın Kurtuluşunun ve Halkın Birliğinin yanlış anlayışları ile mücadele edeceğiz ve bu anlayışları teşhir edeceğiz.

Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun 1 Mayıs eylemine de yansıyan anlayışlarını eleştirmek proleter devrimci hareketin en üst birliğinin dünyanın bir çok ülkesinde ve ülkemizde aciliyet kazandığı bu aşamada önem taşımaktadır.

Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu ortak çağrılarında Halkın Yolu'nun objektif olarak proleter devrimci hareket içinde yer aldığını belirtmek şöyle eleştiriyorlar: "Buna uygun olarak reformist sağ sarmayı proleter devrimci sayan anlayışını düzeltmeli, kendisini bu anlayışa götüren teorik-ideolojik ve siyasi plandaki unsurları terketmeli ve reformist sağ sarma ile değil, proleter devrimcilerle da ha sıkı bir birlik kurarak 1 Mayıs kutlamalarında yer almalı ve çalışmalara katılmalıdır."

Ayrıca biz, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'ne Kürt Marksist-Leninistleri'nin bulunduğu her bölgede onlarla ortak organizasyon yapmamız gerektiğini savundumuzda, onlar böyle bir olguyu kabul etmediklerini açıkladılar. Halkın Birliği 4. sayısında: "Halkın Sesi, Halkın Gücü, devrimci Kürt milliyetçileri... Bu akımların üçü de Marksizm-Leninizm'den etkilenmişlerdir." diyerek bu konudaki tutumunu açıkladı. Halkın Kurtuluşu da buna katılmaktadır.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nin belirttiği gibi, bizim anlayış farklılığımız, "teorik-ideolojik ve siyasi plandaki unsurlar" dan gelmektedir. Ancak bu unsurların ne olduğu konusunda arkadaşlardan ayrılıyoruz. Onlar bunu, "Halkın Sesi gibi oportünist bir siyasetle, proleter devrimci olma yolunda ilerleyen siyasetler arasında, her zaman bir orta yol bulmak ve onları uzlaştırmaya çalışmak" (HK ve HB siyasetini savunam devrimci kadınların ortak eleştirisi) olarak değerlendirmiyorlar.

Bu eleştiri yeni değildir. Halkın Kurtuluşu 'Aydınlık ile arasındaki mücadele, kendi yanlışlarında saf tutmuyoruz diye bize bu eleştiriye yöneliyorlar. Şimdi Halkın Birliği de bu konuda Halkın Kurtuluşu'na katıl-

HALKIN KURTULUŞU ve HALKIN BİRLİĞİ'NİN 1 MAYIS ÇAĞRISININ ELEŞTİRİSİ

maktadır. Ancak bizim yanlış bulduğumuz, bu eleştiri lafızlarda kalmaktadır. Bizim birlik siyasetimizi oluşturan "teorik-ideolojik siyasi unsurlar" esas olarak Halkın Yolu'nun 4. ve 5. sayılarında bulunmaktadır. Eleştiri buraya yönelmez ve açıklayıcı olmazsa, "orta yol aramak" eleştirisi hiç bir şeyi çözülmez. Her getirdiğimiz eleştiriye açıklamak sorumluluğunu duymalıyız.

Halkın Yolu, 4. ve 5. sayılarında, dünyadaki gelişmelere bağlı olarak ülkemiz devrimci hareketinin yakın ve uzak geçmişini tahlil etti; birliğin hangi temeller üzerinde ve hangi siyasetler üzerinde inşa olacağını tesbit etti ve bu yönde mücadele veriyor.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği ise, dönemin niteliğini kavrayamıyorlar. Birlik meselesinde doğru bir bakış açısına sahip değiller. Bu anlayış, küçük burjuva bakış açısından kaynaklanan subjektivizmdir, sektarizmdir, dogmatizmdir. Bu anlayış aşılmalıdır sürece ne geçmişi, ne bugüne, ne de kendi hatalarına doğru bir tarzda yaklaşabilirler.

Dönem; proleter devrimcilerin farklı gruplarda bulunduğ ama ayrı durmanın haklı zemininin ortadan kalkmakta olduğu bir dönemdir. Ya iç sınıf mücadelesine hız verir hatalarını asar, doğru çizgide diğer proleter devrimcilerle birleşirsin; ya da uzun süre proleter devrimci olarak kalamaz, yozlaşıp, bir burjuva hareket olursun. Proletaryanın tek bir merkezi, tek bir partisi, tek bir siyasi çizgisi vardır. Ayrı kalmakta direnenler varsa parçalanmalı ve dağıtılmalıdır. Bunun yolu dönemnin doğru tahlili temeline sürdürülecek mücadeleden geçer.

"Farklı görüşler arasındaki sınıf mücadelesi proleter devrimci hareket içinde sürmektedir ve sürecektir. Proleter devrimciler yanlış görüşleri köktmek ve mümkün olduğunca az kişilerin yanlış görüşlerin peşinden gitmesini sağlamak uğruna mücadele etmelidirler. Proleter devrimciler yanlış görüşlerin, yeni grup yapılarına yol açmasına göz yumamazlar, liberal bir tutumla "su yanlış görüşleri savunamlar şurada birleşsin" diyemezler. Hele yanlış görüşlerin, geçmişte kalmış saflaşmalar, aşılımsı grup yapıları içinde kemikleşmesine hiç izin vermezler. Yanlış görüşler, aşılımsı grup yapıları içinde kemikleşirse, bunun sorumlusu sadece yanlış görüşleri savunamlar değildir. Ideolojik siyasi çizgisi doğru olduğu halde bu kemikleşmeye izin verenler, daha çok sorumludurlar" (HY sayı 5, sayfa 11).

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği, "oportünizmle sınır çizme" adına, yanlış çizgi ve grupların varlığına ve kendi başına yürütmesine izin vermektedir. Bu "oportünizmle sınır çizme" değil, onun önünde boyun eğmedir. Aydınlık'ı birlik dışında bırakmakla ve onu pratikte terahrit etmekle, onun oportünist tahlilleri ve burjuvaziyle uzlaşma eğilimleriyle "sınırsız" çizdiklerini sanıyorlar. Oysaki tam tersine, bu eğilimlere varolma

hakkı vererek yaşamasına hizmet etmiş oluyorlar.

Aydınlık'da bugün, "Halkın Kurtuluşu bize küfretti, özeleştiri yapmazsa gelmeyiz" gibi gayri ciddi ve proletaryanın sorumluluğuyula hiç bir ilişkisi olmayan bir tutumla ittifaklara katılmamaktadır. O, kendini bir liğin merkezi ve diğer siyasetleri "gayri meşru" ilan edeli beri, kendi başına yürüyeblmek için, böyle bir kulp buldu. Çünkü o, gerçeklerin yerine geçirdiği subjektif niyetlerin, kendi kendisine vehmettiği niteliklerin ve oportünist tezlerinin yıkılmasından korkuyor. Aydınlık, taraftarlarını diğer siyasetlerden ayırarak kendi yolunda yürümeye çalışıyor.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği, bunun önünde boyun eğerek bu noktada onunla uzlaşıyorlar. (Esasında HB ve HK küçük burjuvazinin öfkesi önünde boyun eğmektedir). Ayrılar ayrı yerde, ayrılar aynı yerde merkezileşen anlayış proletaryanın çıkarlarına değildir.

Aynı anlayış Halkın Kurtuluşu'nun kendi hatalarını aşamadığı tutuculuğuna da yansımaktadır. Bu yüzden hatalarını dinamiklemeyen, revizyonizmle uzlaşma eğilimlerini yüzeyel bir tarzda aşmaya çalışıyor.

Bu anlayış, Aydınlık'a karşı ideolojik mücadelede yetersiz kaldığı noktada gerici Aydınlık düşmanlığı körükledi. Aydınlık'ı hedef göstererek kendi reformizmini gizledi (Aydınlık'da aynı şeyi yaptı). Sonuçta bu mücadeleden proleter devrimci hareket ne kazanmıştır?

Bu anlayış aşılmadıkça, yarın da bir başka siyaset, şu ya da bu hata yüzünden birlik dışına atılır. Mücadele etmek yerine kolaycılığı seçip, kendini tek başına proleter devrimci siyaset ilan etmeye varılır.

Bu anlayış, TKP'nin geçmişini tümten reddedip, hatalarına onu yargılama tavrıyla yaklaşmakta, onun hatalarından bugün için dersler çıkaramamaktadır. O hataların yanlış görüşlerin peşinden gitmesini sağlamak uğruna mücadele etmelidirler. Proleter devrimciler yanlış görüşlerin, yeni grup yapılarına yol açmasına göz yumamazlar, liberal bir tutumla "su yanlış görüşleri savunamlar şurada birleşsin" diyemezler. Hele yanlış görüşlerin, geçmişte kalmış saflaşmalar, aşılımsı grup yapıları içinde kemikleşmesine hiç izin vermezler. Yanlış görüşler, aşılımsı grup yapıları içinde kemikleşirse, bunun sorumlusu sadece yanlış görüşleri savunamlar değildir. Ideolojik siyasi çizgisi doğru olduğu halde bu kemikleşmeye izin verenler, daha çok sorumludurlar" (HY sayı 5, sayfa 11).

Elbette diğer proleter devrimci hareketler içinde Türk ve Kürt Marksist-Leninistleri birlikte bulunuyorlar. Ama Türkiye devrimci hareketinin bu temel hatalarından olan Kürt milli meselesi günümüze kadar gelmiştir, daha hâlâ çözülmemiş durumda değildir. Böylece şartlarda, Kürt devrimci hareketi içinde doğan Marksist-Leninist hareketi, bütün proleter devrimcilerin sevinçle selamlamaları ve destek olmaları gerekirdi.